VREDESKOERIER
't KAN ANDERS
KERNWAPENS WEG!

Uruzgan: zorgen om draagvlak
Palestina nu als staat erkennen
Paasmars nieuwe stijl
Tien jaar kernwapenarrest Internationaal Gerechtshof

JUNI 2006
Vredeskoerier 't Kan Anders jaargang 29, nummer 4
Kernwapens Weg! jaargang 22, nummer 2
LOS NUMMER € 2

Uitgave van
Pais, Humanistisch Vredesberaad, Haags Vredesplatform, Stop de Wapenwedloop

Van de eindredacteur

Na het succes van de vorige keer is de medewerking van Jan Schaake aan ons blad geprolongeerd. Het vervolg op de besluitvorming over Uruzgan is het artikel: Zorgen om het draagvlak. De haat opgewekt door de rouwheid van het Amerikaanse optreden, zoals die de afgelopen dagen in Kaboel tot uiting kwam, zal zich zeker ook op de Nederlandse militairen richten, al hun goede bedoelingen ten spijt.

Dezelfde meedogenloosheid en hetzelfde gebrek aan respect voor mensen is een constante, van boven af gesanctioneerde praktijk, in Guantanamo Bay. Ik was op 21 mei bij de voorpremière van de film: The Road to Guantanamo. Een onthullend verhaal, meer verbijsterend dan de feiten in VN en Amnesty rapporten, over de ondervragingspraktijken in detentiecentra in Afghanistan en in Guantanamo Bay. De hoofdrolspelers in de film zijn drie Britse jongens uit het plaatsje Tipton, die hun eigen leven naspelen vanaf hun vertrek naar Pakistan, de arrestatie in Afghanistan, het transport naar Guantanamo tot na hun vrijlating ruim 2 jaar later. Heftige martelscènes en op niets gebaseerde beschuldigingen. Na afloop van de film was er gelegenheid om vragen te stellen aan de Tipton drie. Amnesty International had hun komst naar Nederland geregeld in het kader van Movies that Matter.
De film draait vanaf 1 juni in Nederlandse bioscopen. De Nederlandse regering en speciaal Minister van Justitie Donner zouden verplicht moeten worden om de film te gaan zien (Idee stuur hun/hem een dvd)

De Tipton-drie in Kriterion. V.r.n.l. Arif Iqbal, Shafiq, Ruhel. Links op de foto: Lars van Troost van Amnesty International

VREDESKOERIER
't KAN ANDERS
KERNWAPENS WEG!

Redactie: Jan Baan, Koos de Beus, Kees de Boer, Joost Nannen, Boyd Noorda, Reynold Klooker (eindredacteur), Bernadette Pilanen, Anke Polak, Guido Schokker, Jan Taat, Sonja van Wier.
Foto voorpagina: Reynold Klooker

Redactieadres: Postbus 10500, 2501 HM Den Haag.
koerier2006@ddh.nl
Ingezonden reacties van lezers kunnen geplaatst worden als de omvang niet groter is dan 300 woorden. De redactie houdt zich het recht tot inkorten voor.
Kopijsluiting juli/aug-nummer 14 juni, sept-nummer 23 aug.
De schrijver is verantwoordelijk voor een geplaatste bijdrage.

Productie: HVP.
Opmaak: Christiaan la Poutré
Druk: Adelante. **ISSN** 0925-5893

Edities en abonnementen: Per jaar verschijnen 4 dikke (24 blz) gezamenlijke nummers van 't Kan Anders en Kernwapens Weg! Zij vormen de magazine-editie waarop een apart abonnement mogelijk is. Daar tussendoor verschijnen 4 dunne (8 blz) nummers van alleen 't Kan Anders, die voornamelijk actualiteiten brengen. Een nieuw abonnement **tot eind 2006** verkrijgt u door:
- voor de magazine-editie € 7,50 of
- voor de complete editie € 13,--
over te maken op giro 9032987 tnv 't Kan Anders te Delft ovv resp. 'magazine' of 'compleet'.
Giften: Wat u extra overmaakt boven de genoemde bedragen wordt verwelkomd als gift voor het werk van de uitgevende organisaties.
Leden en donateurs: Leden van Pais en het Haags Vredes Platform ontvangen het complete abonnement gratis. Donateurs van Stop de Wapenwedloop ontvangen de magazine-editie automatisch.

Aanmelden als lid of donateur kan bij de onderstaande adressen.
• **Haags Vredes Platform**, Postbus 10500, 2501 HM Den Haag, 070-3251102, giro 496449; www.haagsvredesplatform.nl, hvp2006@ddh.nl, vergadering: 3e dinsdag vd maand. 20 u., Binnendoor 30
• **Humanistisch Vredesberaad**, Postbus 75490, 1070AL, Amsterdam, tel: 0648 233329. Giro 79911 tnv HVB, Nieuwegein. info@humanistischvredesberaad.nl, www.humanistischvredesberaad.nl
• **Vereniging Pais**, Vlamingstraat 82, 2611 LA Delft, tel. en fax: 015-2121694, giro 4173490; pais@worldmail.nl; www.vredesbeweging.nl
• **Stop de Wapenwedloop**, Postbus 51333, 1007 EH Amsterdam, geen@kernwapens.nl, www.kernwapensweg.nl

I N H O U D

4 Zorgen om draagvlak *Jan Schaake*
5 Palestina nu als staat erkennen *Sonja van Wier*
6 Strenge wapenregulering in Vlaanderen *Martin Broek*
8 Internationale campagne voor een wapenhandelverdrag
9 Geen financiering oorlogsschepen voor Indonesië
10 Financiering van de wapenhandel *Reynold Klooker*
12 Paasmars nieuwe stijl - actie en bevlogenheid
13 Geef Rutte een goed boek *Column Harry Zevenbergen*
16 HVB-workshop op het NSF: de tegenbeweging is een goed alternatief voor het VS imperium *Anke Polak*
17 Hirsi Ali - een magiër als Pim Fortuyn? *Column Hans Feddema*
22 Tien jaar Kernwapensarrest Internationaal Gerechtshof

En verder

11 Genomineerde kandidaten publieksprijs journalist voor de vrede
15 Springstof *Martin Broek*
17 Wapenfeiten *Joost Nannen*
18 Korte berichten *Chris Geerse*
18 NIID wapenbeurs in Rijswijk *Reynold Klooker*
19 Overzicht rechtszaken *Rob Boogert*
20 Ingezonden brieven
21 Berichten van het Haags Vredesplatform
23 Hiroshima-Nagasaki herdenkingsdag Amsterdam
24 Aktie Agenda

Uruzgan: zorgen om draagvlak

In het artikel 'Aanzetten tot Reconstructie' dat twee maanden geleden in dit blad verscheen ben ik ingegaan op de wijze waarop politieke Den Haag, ondanks de negatieve houding onder de bevolking en in de media, toch akkoord ging met de militaire missie naar Uruzgan. Ik sloot dat artikel af met de oproep om als vredesbeweging alert te zijn op ontwikkelingen in Uruzgan die de zorgen van media en publiek zouden kunnen versterken en aan het politieke draagvlak voor de missie zouden kunnen zagen.

door JAN SCHAAKE _____

Er is de tussenliggende maanden veel gebeurd dat onze zorgen versterkt. Het geweld in het zuiden van Afghanistan en in Uruzgan zelf neemt hand-over-hand toe; de Nederlandse regering heeft het noodzakelijk geacht niet alleen meer manschappen maar vooral ook meer materieel, waaronder zeer zwaar geschut, naar Uruzgan te sturen en de ministers van Buitenlandse Zaken en Defensie reizen de halve wereld over om de regeringen van andere betrokken landen ertoe te bewegen hun inzet eveneens te verhogen. Het wordt steeds duidelijk een vechtmissie; geen wederopbouwmissie. Dat de uitgezonden militairen bezwaar hadden tegen de naam 'Unicorn' dat teveel aan de homoscene zou refereren terwijl men zichzelf niet als 'mietjes' wilde laten afschilderen, spreekt wat dit betreft boekdelen. De Taskforce Uruzgan bereidt zich op de Lünenburgerheide voor op de gevaarlijkste militaire operatie van de afgelopen vijftig jaar. En de 'task' is vechten.

Visitekaartje
De Uruzgan-missie is niet langer het gedroomde visitekaartje van de zogenaamde 'Dutch Approach' (de Nederlandse aanpak) van de ministers Kamp en Bot. Hulpverlening bieden in gevaarlijk gebied en aan veiligheid werken door goede betrekkingen met de lokale bevolking aan te gaan. De aanpak die in de Zuid-Iraakse provincie Al-Muthanna werd gepresenteerd maar nooit kon overtuigen omdat Al Muthanna als rustigste provincie van Irak gold. In Uruzgan zou de regering dan bewijzen dat de Dutch Approach ook kon werken in een gebied waar het helemaal niet veilig was. Dat dat Nederlandse leger niet uit mietjes bestaat, best wat voorstelt en dat Nederland daarom niet alleen serieus genomen maar ook serieus betrokken moet worden bij de planning van militaire operaties door onze grote Amerikaanse en (iets minder grote) Britse broers. Maar helaas gaat het allemaal zo niet werken en moeten we maar hopen er zonder al te veel kleerscheuren af te komen. In plaats van de Dutch Approach te propageren zal Nederland zich in Uruzgan vooral weer moeten bewijzen als trouwe NAVO-bondgenoot.

Voor die afgezwakte doelstelling is nog net een Kamermeerderheid te vinden (ook de PvdA vindt dat belangrijk), maar veel gekker moet het niet worden. Er moeten vooral geen beelden naar buiten komen van Nederlandse militairen die zich als Amerikanen gedragen en ook deuren intrappen en gaan schieten op alles wat beweegt. Omdat het kennelijk niet helemaal te voorkomen is dat die beelden gemaakt worden, heeft Kamp inmiddels afgekondigd dat journalisten in Uruzgan alleen maar berichten naar buiten mogen brengen die vooraf door defensie zijn gecensureerd. Als we straks nauwelijks beelden uit Uruzgan te zien krijgen, dan weten we dus wat er aan de hand is. En het ontbreken van beelden van zich misdragende Nederlandse militairen zegt dus helemaal niets. Als Nederlandse journalisten al iets te weten komen, dan zullen wij het nog niet weten. Of pas over tien, twintig jaar.

Maatschappelijk draagvlak
De regering maakt zich zorgen over het maatschappelijk draagvlak voor dit soort operaties. Een paar dagen vóór het Kamerdebat over Uruzgan stelden de ministers Bot en Kamp een zevental vragen aan de Adviesraad Internationale Vraagstukken (AIV) over 'maatschappij en krijgsmacht'. Het gaat hier om vragen naar welke factoren het meest bepalend zijn voor het draagvlak, maar ook om de vraag of de inzet van Nederlandse militairen in eigen land het draagvlak voor defensie zouden kunnen verhogen en welk type (extra) publiciteitsacties misschien noodzakelijk zouden zijn. Eind april bracht de AIV zijn advies naar buiten en liet dit gepaard gaan door ongemeen forse kritiek op het optreden van de Nederlandse regering rond Uruzgan. De AIV stelt dat de regering een enrorm risico heeft genomen door de Uruzgan-missie wel door te zetten terwijl daar absoluut geen publiek draagvlak voor bestond. "De openbare mening kan niet duurzaam en alleen tegen een politieke prijs worden veronachtzaamd," aldus de AIV. In haar communicatie over dit soort missies zou de regering helder moeten communiceren over de legitimiteit, de doelstellingen, de beoogde resultaten en de mogelijke kosten van de missie. Daarvoor is politiek leiderschap onontbeerlijk, en juist dat laatste heeft rond de Uruzgan-missie geheel en al ontbroken, aldus de AIV.

Over het verhogen van de populariteit van de krijgsmacht is het AIV-rapport bijzonder sceptisch. Bij hulpverlening moet je professionele hulpverleningsorganisaties niet voor de voeten gaan lopen, enkel om daarmee geliefder te worden als defensie-organisatie. Dat geldt volgens de AIV ook voor hulpverlening in eigen land. Verder betreurt de AIV de opheffing, slechts enkele jaren geleden, van de stichting Maatschappij en Krijgsmacht. De functie die deze, door Defensie betaalde en wegbezuinigde organisatie had, zou volgens de AIV overgenomen moeten worden door een samenwerkingsverband van een aantal

maatschappelijke, wetenschappelijke en overheidsorganisaties. In z'n algemeenheid beveelt de AIV veel meer openbaarheid aan over draagvlakmetingen die Defensie thans wel uitvoert (maar enkel voor intern gebruik) zodat deze ook een rol kunnen spelen in de publieke discussie die veel meer gevoerd zou moeten worden. Ik denk dat de AIV gelijk heeft met zijn stelling dat draagvlak gebaat is bij openheid en dat geheimhouding en censuur contraproductief werken. We doen er goed aan om ons als vredesbeweging alvast voor te bereiden voor een dergelijk publiek debat en dat vooral niet uit de weg moeten gaan.

Palestina nu als staat erkennen

Laat de EU om een Israël-tribunaal vragen

"Er komt geen vrede tussen Palestina en Israël tenzij de EU zich ermee bemoeit en die vrede afdwingt via het internationaal recht. Israël moet het internationaal recht toe gaan passen en de staat Palestina moet nu worden erkend. Als Israël weigert, dienen er zware sancties te volgen". Aldus oud-ambassadeur Jan Wijenberg, schrijver van de beleidsnotitie 'De EU en Israël'.

door SONJA VAN WIER _____

Wijenberg voorspelt dat Israël binnen het jaar zal inbinden wanneer er doeltreffende maar wel vreedzame maatregelen worden getroffen. Zo komt duurzame vrede in zicht. De maatregelen liegen er niet om:

- een VN-Tribunaal voor Israël in Den Haag,
- bevriezing van alle Israëlische tegoeden in Europa,
- strafrechterlijke vervolging van Israëlische politici, rechters en hoge militairen,
- een economische boycot,
- politieke isolatie en een streng visum regiem.

Er bestaat een risico dat de VS een Israël-tribunaal in de kiem zal willen smoren, maar hun veto kan dan niet verhullen dat Europa en signaal afgeeft aan de wereld.
Wijenberg heeft zijn tweede beleidsnotitie voor het Internationaal Forum for Justice and Peace geschreven. Het Forum (een groep rond oud-premier Van Agt) beoogt met juridische middelen de Nederlandse regering op haar verantwoordelijkheden te wijzen. In de maart-editie van dit blad verscheen eerder een brief van zijn hand over de schending van onze grondwet, omdat bevordering van de internationale rechtsorde achterwege blijft. In deze beleidsnotitie wordt Israël omschreven als een land dat voor Europa nauwelijks van belang is. Ook in de politiek speelt het door allerlei *grauwsluiers* een veel te grote rol. Economisch is het voor Nederland niet belangrijker dan bijvoorbeeld het buurland Libanon. Desondanks overwegen politieke leiders bij verkiezingen telkens de stemmenwinst die ze kunnen maken door een pro Israël houding te kiezen. Joodse en christelijke pressiegroepen maken zich schuldig aan het uitoefenen van onjuiste druk op de publieke opinie. Dat Israël bedreigd zou worden door de haar omringende Arabische wereld noemt Wijenberg een *Fata Morgana*. De kritiek van de groep rond Van Agt betreft ook het Zionistisch ideaal: de vestiging van een Joodse Staat inclusief de Palestijnse gebieden. Dat heeft tot gevolg dat er een systematisch beleid gevoerd wordt om de Palestijnse

De rol die Israël in het Midden Oosten vervult, is niets minder dan *een ramp voor Europa*

- Olierijke landen (Rusland, Iran en Saudi-Arabië) gaan hun aanbod verschuiven naar vriendelijker landen zoals China, India en sinds kort ook Japan
- De politieke en financiële isolatie van Palestijnen door de Westerse wereld schept een machtsvacuüm dat ingevuld gaat worden door dubieuze groeperingen en geïrriteerde moslims
- In Europa wonen zo'n 1.4 miljard moslims - van wie velen in de grote steden - zij zijn geërgerd door Europa's voortdurende steun aan Israël ondanks diens agressie tegen Palestijnen
- De Islamitische wereld is verbijsterd over de puinhoop die de geallieerden in Irak creëren. Ook zou Irak vier Veiligheidsresoluties hebben genegeerd terwijl Israël er 33 negeerde zonder een tegenmaatregel
- Politieke en militaire agressie van het westen tegen Syrië en Iran worden met diep wantrouwen beschouwd
- Israëlische militaire export wordt in brede kring gezien als een internationaal veiligheidsrisico. Europese (en Amerikaanse) leveringen kunnen misbruikt worden tegen Palestijnen.

Wijenberg wijst op het gevaar van Israëls plannen om te gaan meedraaien in Europa's satelliet-gebaseerde Galileo-project. Dat geeft Israël de mogelijkheid om nog preciezer de zogenaamde *preventieve executies* (een eufemisme voor *moord)* uit te voeren.

identiteit te vernietigen. Alles wijst erop dat Israël geen vrede wil. Ook in Israël zijn er velen die vinden dat een dergelijk beleid om de lange duur niet houdbaar is. 'Dat neemt niet weg, dat de EU het hardnekkig gedoogt en zelfs actief steunt', schrijft Wijenberg. 'Israël slaagt er steeds weer in de EU en de Verenigde Staten voor haar karretje te spannen'.

In Ramallah, Jeruzalem en Bethlehem kunnen ze er over meepraten. De bouw van De Muur gaat gewoon door. In Qalqilia, Tulkarem en Jenin kennen ze de gevolgen. Ze zitten net niet als ratten in de val, ingesloten aan drie kanten. Aan de vierde kant is een doorgang met Israëlische soldaten. Alle genoemde steden liggen op de door Israël bezette Westelijker Jordaanoever,die bestemd is voor een levensvatbare Palestijnse staat.
Ma'ale Adumim, een (verboden) Israëlische nederzetting vlakbij Jeruzalem, wordt uitgebreid met 3500 woningen. Zo verdwijnen alle vooruitzichten op een Palestijns Oost-Jeruzalem. In Silwan, een Palestijnse wijk ten oosten van Oost Jeruzalem worden 88 huizen van ongeveer duizend Palestijnen gesloopt. Er komt een Israëlisch nationaal park. Naast de oude stad komt op die manier een Israëlische, Palestijnloze buffer.
Er is op 9 juli 2004 een uitspraak geweest van het Internationaal Gerechtshof te Den Haag waar Israël te horen kreeg dat De Muur illegaal was, afgebroken moest worden en bovendien ook aan getroffen Palestijnen schadevergoeding betaald moest worden. Israël doet nu alsof dat vonnis haar leed berokkend heeft: *de omgekeerde wereld*, *De Onschuldige Misdadiger*.
Sommigen zullen waarschijnlijk denken dat het voor Israël nu veiliger wordt. Op korte termijn hebben ze misschien het gelijk aan hun kant. Want wie jij opsluit bedreigt jou niet. Maar een gewetensvraag biedt een beeld van een fout beleid!
De muur inspireerde tot twee films: 'Het Betonnen Gordijn' (2004) van Benny Brunner en 'The Iron Wall' van Mohammed Alatar die op het Sociaal Forum in Nijmegen werd vertoond. Reacties: 'Bij de beelden lopen de tranen me uit de ogen. Ik verbaas me erover dat we deze beelden nooit op de Nederlandse televisie hebben gezien', of: 'Wat mij enorm getroffen heeft, is de zin die in Hebron op een muur stond: *Palestijnen naar de gaskamer…*of 'De noodkreet van Mohammed Alatar sneed mij door mijn ziel: *Ze vermoorden ons! Help ons!*'
Menig Palestijn is de wanhoop nabij. Ze verwachten dat Israël zal toeslaan, als de wereld even niet oplet.

In dat verband wil ik ieder warm aanbevelen de petitie te ondertekenen die op het Sociaal Forum vorm gekregen heeft. Over de bijbehorende acties heeft het Nederlands Palestina Komitee de supervisie.
Te bestellen bij NPK@xs4all.nl,
te downloaden op www.palestina-komitee.nl.
Digitaal te ondertekenen op
www.against-the-wall.org.

Strenge
De twintig

In mei 2005 kondigde de Vlaamse minister van Economie en Buitenlandse Handel aan dat haar kabinet werkte aan een eerste Vlaams wapendecreet. De verwachting was dat de geldende Belgische wet gehandhaafd of zelfs verscherpt zou worden. Dit bleek niet het geval. Het Forum voor Vredesactie voert al vele jaren actie om de wapenwet te verstrengen en zette zijn ideeën op papier. In het maart 2006 nummer van Vredeskoerier 't Kan Anders Kernwapens Weg! analyseerde en becommentarieerde Martin Broek een aantal van de voorstellen. Het artikel werd afgesloten met een compleet overzicht. Helaas was er in het vorige nummer geen ruimte om dit te plaatsen. Het kwam de duidelijkheid van het artikel niet ten goede, vandaar nu de samenvatting met toelichting.

De *mate van militarisering van een land* kan afgeleid worden aan de hand van:
- het bedrag dat besteed wordt aan militaire uitgaven als percentage van het BBP,
- de import van conventionele wapens als percentage van het BBP,
- het aantal soldaten als percentage van de gehele bevolking.

Als meer dan 4% van het BBP naar militaire uitgaven gaat of meer dan 0,5% van het BBP naar import van conventionele wapens of als het aantal soldaten meer dan 1,5% van de totale bevolking uitmaakt dan wordt dit door Unesco Catedra beschouwd als verontrustend. De gegevens hieromtrent worden gepubliceerd door het Zweedse vredesinstituut SIPRI, de UNDP en in de World Development Indicators van de Wereldbank.

Het BICC, *het Berlin Information Center on Conversion*, werkte een index uit die vier soorten gegevens betreffende de militarisering combineert: militaire uitgaven, wapenreserves, militair personeel en werkgelegenheid in de wapenindustrie.
De indexwaarden liggen tussen -100 en +100 waarbij negatieve cijfers militarisering aangeven, positieve demilitarisering. Een index tussen -1 en -30 betekent dat een land in een proces van militarisering zit. Een index lager dan -30, betekent een gevaarlijk proces van militarisering. De index wordt jaarlijks gepubliceerd in de Arms Conversion Survey.
Zie: www.bicc.de

wapenregulering in Vlaanderen

aanbevelingen van het Forum voor Vredesactie

Aanbeveling	Toelichting
1) Behoud de 'catch-all' clausule. (De minister wil(de) deze mogelijkheid, o.m. ter wille van een belangrijk Vlaams bedrijf, Barco producent van TV schermen, afschaffen)	Een Catch-All is het vergunningsplichtig maken van bepaalde goederen die zowel militair als civiel gebruikt kunnen worden in gevallen dat er een mogelijkheid/ verdenking is van ongewenste militaire bestemming. In Nederland bestaat deze regel nu ongeveer 10 jaar, is echter nog maar 20 keer toegepast.
2) Behoud de doorvoervergunning (tussen lidstaten van de EU)	De Europese tendens is om steeds meer controle mechanismen van andere EU landen over te nemen. De Vlaamse regioregering wil de controle op doorvoer laten vervallen als deze al door een andere EU-lidstaat is verricht.
3) Behoud de vergunning voor export naar andere landen van de EU.	In dit geval gaat het om exporten naar andere EU-landen. Steeds meer wordt uitgegaan van één markt die aan de zelfde controle onderhevig is, maar dat is slechts zo op papier. Het ene EU-land is strenger dan het andere en dit verschilt ook nog per bestelling.
4) Overeenstemming met het buitenlands beleid en de interne veiligheid van België.	Dit betekent dat het wapenexportbeleid niet op zichzelf staat, maar aan moet sluiten op andere beleidsterreinen, zoals ontwikkelingssamenwerking
5) Geen uitvoer naar landen met ernstige en systematische mensenrechtenschendingen.	Op grond van Amnesty, Human Rights Watch en UNESCO Catedra rapporten
6) Voer nooit uit naar dictaturen.	zie: www.vredesactie.be/list.php?lang=nl&dossier=4
7) Voed geen (regionale) wapenwedlopen.	Je kan hierbij denken aan India – Pakistan; Griekenland – Turkije; China – Taiwan; Israël – andere Midden-Oosten landen
8) Voer alleen uit naar landen die de belangrijkste internationale verdragen ratificeerden op het gebied van humanitair recht, wapenbeheersing, ontwapening en mensenrechten.	Genoemd worden o.a.: Verdrag tegen foltering; het statuut van Rome in zake het Internationale Strafhof; Het Ottawa-Landmijnenverdrag; Kyoto protocol.
9) Geen uitvoer naar sterk gemilitariseerde landen.	Op basis van verschillende databases van onderzoeksinstituten (SIPRI, UNDP, Wereldbank, Catedra en BICC (zie kader).
10) Export kan niet naar landen die niet rapporteren aan het VN wapenregister.	Dit criterium is opgenomen in de Nederlandse wapenexportrichtlijnen. Niet in de Europese richtlijnen.
11) Geen uitvoer naar landen die massavernietigingswapens ontwikkelen of gebruiken en naar landen die het non-proliferatieverdrag niet ondertekenden.	Alleen Irak in de jaren '80 wordt als voorbeeld genoemd. Niet duidelijk is of het Forum vindt dat dit nu ook zou moeten gelden voor de VS, Frankrijk en Engeland die nieuwe kernwapens ontwikkelen. Zo ja, een aanbeveling die vermoedelijk 90% van de wereldwapenmarkt uitsluit.
12) Rapporten van Amnesty International en Human Rights Watch worden gebruikt bij de beoordeling van de mensenrechten.	Spreekt vanzelf.
13) Zorg voor duidelijk bindende regels die zo weinig mogelijk open staan voor interpretatie.	Met opzet zijn wapenexportregels multi-interpretabel gehouden. Zo houden overheden beleidsvrijheid. Hierdoor kan iedere wapenleverantie verdedigd worden.
14) Een wapenexportbeleid zonder dubbele standaarden.	Het beleid moet worden toegepast op alle landen. Bondgenoten mogen daarvan niet uitgesloten worden
15) Verbind essentiële voorwaarden aan het verlenen van productielicenties.	Productielicenties zijn afspraken met een ander bedrijf dat zij producten mogen maken, bijvoorbeeld de productie van Belgische geweren in Bandung.
16) Maak militaire productie in Vlaanderen vergunningsplichtig.	In sommige landen bestaat een dergelijk systeem al (niet in Nederland).
17) Openbaarheid van wapenexportvergunningen	Openbaarheid neemt ook in Vlaanderen toe en deze eis is daarmee gedeeltelijk al ingewilligd.
18) Maak een zo volledig mogelijk wapenexportrapport	Met de verschillende soorten vergunningen en ook met een overzicht van wat er werkelijk geëxporteerd is.
19) Zorg voor een bredere basis voor de beslissingsprocedure.	Parlementaire controle, mogelijkheid tot bezwaarschriften, advisering door Vlaams Vredesinstituut.
20) Maak overtredingen juridisch aanvechtbaar.	Met concrete aanbevelingen, waardoor NGO's meer ruimte krijgen voor juridische stappen tegen wapenleveranties.
Voor de gehele tekst zie: www.vredesactie.be/pdf/aanbevelingen.pdf	

Internationale campagne voor een wapenhandelverdrag

Elke dag leven miljoenen mannen, vrouwen en kinderen in angst voor gewapend geweld. Elke minuut wordt één van hen door wapens gedood. De campagne Control Arms wil met de realisatie van een Internationaal Wapenhandelverdrag, wapens onder effectieve controle brengen. Zodat mensen wereldwijd beschermd worden tegen gewapend geweld.

De campagne streeft naar een Internationaal Wapenhandelverdrag, de Arms Trade Treaty (ATT). Het ATT moet een bindend internationaal verdrag worden dat wapenhandel reguleert en illegale wapenhandel onmogelijk maakt. Verder moet het tegengaan van wapenhandel onlosmakelijk verbonden worden aan de bescherming van mensenrechten. Zo kan misbruik van wapens voorkomen worden.

Wij vinden dat de Nederlandse regering samen met andere landen er voor moet zorgen dat een internationaal wapenhandelverdrag tot stand wordt gebracht. Daarnaast vinden wij dat de Nederlandse regering haar eigen beleid met betrekking tot export en doorvoer van wapens aanpast aan de uitgangspunten van het internationaal wapenhandelverdrag.

Feiten
Jaarlijks wordt genoeg munitie gemaakt om alle wereldburgers tweemaal dood te schieten.
Na 11 september 2001 zijn de VS aanzienlijk méér wapens gaan exporteren, niet minder.
Op de Fillippijnen koop je voor 15 dollar een pistool.
Dagelijks worden in Zuid-Afrika dertig jongeren tussen 15 en 24 slachtoffer van vuurwapengeweld.
De vijf permanente leden van de VN Veiligheidsraad zijn goed voor 88 procent van de totale wereldwijde wapenexport.
Jaarlijks geven landen in Afrika, Azië, het Midden-Oosten en Latijns-Amerika gemiddeld 22 miljard dollar aan wapens uit. Dat geld wordt dus niet besteed aan onderwijs of gezondheidszorg.

Control Arms wordt wereldwijd gevoerd door Amnesty International, Oxfam International en International Action Network on Small Arms (IANSA). In Nederland wordt deze coalitie vertegenwoordigd door Oxfam Novib, Amnesty Nederland en Pax Christi.

Tekst: www.controlarms.nl
en www.controlarms.org

Geen financiering oorlogsschepen

27 april acties door het hele land: wat nu?

Indonesië wil heel veel nieuwe wapens kopen: onderzeeërs, gevechtsvliegen, pantservoertuigen, raketten, geschut en geweren. Het land zit financieel echter krap bij kas. Geen probleem; de overheden van de leverende landen zijn bereid te financieren (Rusland bijvoorbeeld 780 miljoen euro). Zo ook Nederland. Jakarta bestelde vier oorlogsschepen bij de Nederlandse scheepsbouwer Damen/De Schelde. De levering is verzekerd voor 1 miljard euro. Deze financiering wordt uitgevoerd door de Rabobank, ING en door de overheid gedekt via kredietverzekeraar Atradius DSB (Dutch State Business).

Artradius DSB behoeft enige uitleg. Het gaat om de exportkredietverzekeraar voor de Nederlandse overheid. Atradius verzekert transacties waarvoor op de commerciële markt geen betaalbare polissen zijn, wegens de grote van de politieke en economische risico's of omdat de kans op wanbetaling te groot is. Atradius DSB springt dan namens de overheid in de bres voor bedrijven. Opvallend is dat wapenhandel buitenproportioneel van deze diensten gebruik maakt. Dat heeft negatieve consequenties voor andere sectoren die minder kind aan huis zijn bij de overheid. Onder de slachtoffers een producent van ziekenhuisapparatuur, die een order ter waarde van 200 miljoen euro misliep, omdat de kredietruimte voor Indonesië op was.

Op 27 april staan voor de deur van Atradius activisten met Indonesische en Amsterdamse achtergrond. Medewerkers van Amnesty komen langs – een paar honderd meter verderop zit hun hoofdkantoor. Spandoeken en flyers, maar ook een ziekenhuisbed voor de deur van het statige pand, maken duidelijk waarom we daar staan.

Op die donderdag vinden nog een kleine dertig acties plaats: in Weert en Alkmaar, Den Haag en Enschede, Emmen en Zwolle etc etc. De organisatie was in handen van vredes- en mensenrechtenactivisten, krakers, of plaatselijke afdelingen van Rood, GroenLinks of SP. In sommige plaatsen organiseerden verschillende groepen afzonderlijke acties in andere plaatsen trok men samen op. In Arnhem werd alles gefilmd, in Wageningen leidde de acties tot een uur radio op de plaatselijke alternatieve radiozender, Radio Wanklank.

De Campagne tegen Wapenhandel bood op dezelfde dag 5000 petities aan tegen de levering op de hoofdkantoren van ING en Rabobank. Echter wat ons betreft zit de kracht niet in moeizaam overleg en stroperige dialoog, maar in druk naar de banken toe. Een visie die na de gesprekken alleen maar sterker is geworden. De argumentatie tegen de levering is eenvoudig, maar duidelijk: In Indonesië worden de mensenrechten door het leger veelvuldig geschonden, er bestaan binnenlandse conflicten en het leger is bereid alle soorten wapens voor binnenlands gebruik in te zetten, ook marineschepen. Bovendien is het land arm en moeten 100 miljoen Indonesiërs het stellen met minder dan 1,60 euro per dag. Peperdure, zwaarbewapende oorlogsschepen aan zo'n land leveren is onverstandig en ongewenst.
Dit staat ook op de 12.000 pamfletten die op 27 april zijn uitgedeeld. De meeste mensen weten niet dat RABO en ING bij de financiering van wapens betrokken zijn. Ze reageerden dus verbaasd, maar ook positief op de actie en afwijzend op de levering. Daarmee kan de actie succesvol genoemd worden. Ook de uitstraling naar anderen was goed. Er zijn mensen die hun banken aanschreven, zelfs iemand die een CDA-parlementslid in haar woonplaats interviewde. Een groep Molukkers bestelde pamfletten en verspreidt ze later.

De pers reageerde nauwelijks op de actiedag. Mogelijk had een spectaculaire actie in die zin meer effect gehad. Het lijkt de Campagne tegen Wapenhandel toch gewenst als gematigde op consumenten gerichte acties doorgaan. Een bord of spandoek dat de aandacht trekt en folderen voor de plaatselijke bank – met een vriend(in), collega of alleen - dat is elke dag mogelijk, je hebt 'alleen' een vrijuurtje nodig. Wij willen de flyers/pamfletten sturen.

Zelf zullen wij doorgaan met het aan de kaak stellen van de levering en het feit dat de overheid de risico's voor de wapenindustrie afdekt. Het is immers te gek voor woorden dat de overheid dit voor haar rekening (en daarmee de belastingbetaler) neemt en niet de bedrijven zelf.

Campagne tegen Wapenhandel

Financiering van de wapenhandel

De rol van banken en exportkrediet instellingen

In het Vredeshuis in de Vlaamse stad Gent kwamen op zaterdag 13 mei 2006 ruim dertig vredesactivisten/-lobbyisten uit acht Europese landen bijeen. De helft van de deelnemers behoorde bij het Europese Netwerk tegen Wapenhandel (ENAAT) de anderen bij een groot aantal andere organisaties.

door REYNOLD KLOOKER _____

De bijkomst werd georganiseerd door Forum voor Vredesactie, Netwerk Vlaanderen, Vrede vzw en Voor Moeder Aarde. De Nederlandse Campagne tegen Wapenhandel was met Martin Broek, Mark Akkerman en Marijn Peperkamp goed vertegenwoordigd.
Er waren deelnemers uit Zweden, Finland, Groot-Brittannië, Duitsland, Spanje en Italië naast die uit België en Nederland.
De nadruk lag op het verkrijgen van de gegevens op basis waarvan (beter) campagne gevoerd kan worden. Transparantie/openbaarheid is voorwaarde. Er waren inleiders van organisaties uitgenodigd die zich op andere gronden, bijvoorbeeld milieuzorg of ethisch ondernemen, met bedrijven en financiering van (grote) projecten bezig houden. Deze organisaties zouden mogelijk relevante informatie kunnen leveren voor campagnes tegen wapenhandel, speciaal wat betreft de rol van banken en exportkrediet instellingen.

Bank Track en Ethix
Bank Track, in Nederland gevestigd, houdt zich bezig met het verkrijgen van gegevens over de financiering door banken van projecten die controversieel zijn. Zij doet dat op verzoek van een organisatie die de gegevens wil hebben en het onderzoek wil uitbesteden. Wereldwijd maken nu zo'n veertig organisaties, meest gericht op milieuzaken, gebruik van de dienstverlening door Bank Track. Bank Track wordt financieel gesteund door het Ministerie van VROM (milieu) en Oxfam.
Ethix doet onderzoek naar *ethisch* of *maatschappelijk verantwoord* ondernemen van bedrijven. Op verzoek van een bedrijf wordt de financiële handel en wandel doorgelicht met de opdracht om na te gaan of het bedrijf zich aan zijn ethische doelstellingen gehouden heeft. Ethix kan ook aanbevelingen doen. Hoewel Ethix niet gericht is op de wapenhandel kan in sommige gevallen informatie gegeven worden op grond van de aanwezige databases, bijvoorbeeld over de financiering van de productie van landmijnen. Het hangt van een gescreend bedrijf af of zij akkoord gaat met het verstrekken van gegevens aan derden. Alleen de deelname (via financiering of aandelen) van bedrijven in controversiële wapenproductie en illegale handel worden als maatschappelijk onverantwoord beschouwd. Volgens de woordvoerster zou ook de legale export naar onverantwoordelijke ontvangers aangepakt moeten worden.

Tot nu toe werd slechts één screening op dit gebied gedaan: een wapenexport naar Israël. Op de opmerking van de Finse deelneemster: *'In Finland is de enige legale norm voor een bedrijf: WINST MAKEN'* met de aansluitende vraag: *'Wat is de ethiek van Ethix?'* kwam het hilariteit verwekkende antwoord *'Wij hebben geen ethiek'.* De woordvoerster wilde zeggen: Ethix helpt bedrijven in het ontwikkelen van een ethische bedrijfsvoering, maar schrijft geen ethiek voor.

Campagnes en de resultaten van ENAAT organisaties
De Britse *CAAT* startte in 1999 de *Clean Investment Campaign,* een campagne om aandelen in wapenbedrijven af te stoten. Deze had veel succes bij kerkelijke organisaties. De daarvoor benodige gegevens konden verkregen worden via banken. Locale autoriteiten zijn pas door een wet op de openbaarheid (WOB) van 2005 verplicht informatie over hun aandelenbezit te geven. Nu richt de campagne zich op de locale autoriteiten en pensioenfondsen.
Netwerk Vlaanderen is ook een soort ethische waakhond in Vlaanderen.
De actie *Mijn geld, goed geweten?* richt zich nu op de vijf Belgische banken met de meeste klanten in België (goed voor 80%). Er werd vijf jaar geleden een selectie gemaakt van de vier meest controversiële activiteiten die aangepakt zouden worden: **anti-persoonsmijnen,** f**ragmentatie, verarmd uranium en nucleaire wapens.**
Tien jaar geleden was België de *eerste staat* die het verdrag tegen de anti-persoonsmijnen tekende, maar banken gingen gewoon door met investeren of behielden aandelen in de productiebedrijven [Dat was toen niet tegen de wet want die was er niet. Zo gaat dat en niet alleen in België, RGK]. *Alle* vijf banken bleken deel te nemen aan *alle* geselecteerde activiteiten! Door de campagne (schrijven, praten en met spectaculaire ludieke acties, waarvan ik hoop dat ze ook eens in Nederland plaats zullen vinden) hebben vier banken deelname aan de meeste activiteiten beëindigd. Bizar is dat dat niet geldt voor nucleaire wapens. Een argument van de KBC bank: Deze wapens zijn al vijftig jaar niet gebruikt. Slechts één bank, **AXA**, heeft wel zijn deelname in anti-persoonsmijnen beëindigd, maar trekt zich verder nergens iets van aan: investeert zelfs in nieuwe wapenactiviteiten: *fosforwapens*
(zie www.netwerkvlaanderen.be).
Ook de ING doet daaraan mee!
De officiële Belgische interpretatie van het Ottawa akkoord is *nu* dat Belgische bedrijven niet meer mogen investeren in anti-persoonsmijnen activiteiten.
Ernst Guelcher, aanwezig als zeer betrokken Europarlementariër, stelde de vraag of de Vlaamse campagne verbonden kon worden met de campagne *tegen de verspreiding van lichte wapens.* Dit bleek niet te passen in de planning

van het Netwerk Vlaanderen, die zich ook moet gaan richten op mensenrechten en milieu. Vervolgens kwam de situatie in Zweden en tenslotte die in Italië aan bod: In Italië was de wettelijke openbaarheid van informatie over de wapenhandel en financiële deelname daarin groot. Deze wordt echter steeds meer teruggedraaid. Als motief wordt aangevoerd: Andere Europese landen hebben zo'n openbaarheid niet en daarom is handhaving, in verband met de Europese concurrentie, nadelig voor de Italiaanse bedrijven.

Export Credit Agencies
In de middagsessie werden de ingewikkelde relaties tussen de producent van het gewilde wapentuig, het leger of/en de overheid van het importland, de bank, overheid en exportverzekeraar in het exportland, met soort rollenspel door Nick Hildyard, van het Corner House in Engeland, duidelijk gemaakt.
Het bleef moeilijke materie. Duidelijk werd dat wanbetaling van de ontvangende regering op twee wijzen wordt afgewenteld:
1) op de mensen in het ontwikkelingsland: De wapenproducent krijgt zijn geld van de bank. De bank van de exportcredit verstrekker, die weer van de staat en die verrekent de tekorten met budget voor de ontwikkelingssamenwerking.
2) op de belastingbetaler in het export/productieland als het importland niet in de begroting van het Ministerie van Ontwikkelingssamenwerking voorkomt.
Een frappant feit: In 2002 was er geen enkele wapentransactie met een bedrag van meer dan 20 miljoen dollar, tussen welke landen dan ook, die zonder ECA garanties gefinancierd werd. Dit zijn niet altijd staatsgaranties, er zijn ook semi-private verzekeraars en in USA heeft het Pentagon zijn eigen exportgaranties. ECA's blijken geen morele standaarden te hebben. Als er al publieke informatie gegeven wordt over garanties van ECA's dan zijn dit meestal globale cijfers. Het deel dat betrekking heeft op wapenexport wordt niet apart vermeld laat staan dat de afzonderlijke transacties genoemd worden. Een uitzondering wordt in Europa gemaakt voor transacties met mogelijk (grote) milieu gevolgen: Het aanleggen van oliepijpleidingen bijvoorbeeld. Dit is gebaseerd op de *Verordening voor Vrijheid van Milieuinformatie* die door het Europese parlement aangenomen is. Deze geldt niet voor wapentransacties!
Ernst Guelcher verdedigde met verve de stelling dat een gecoördineerde Europese campagne zich zou moeten richten op: **ECA's mogen geen wapenexport verzekeringen afsluiten**. (Het enige Europese land dat deze regel heeft is Oostenrijk.) Guelcher verwacht voldoende publieke steun, het belang van de belastingbetaler telt mee.

Andrea Baranes, van de Italiaanse Campagne tegen Wapenhandel (CoNtroLLARMI, Campagna Banche Armate) op Italiaanse wijze aan het woord. Naast hem Reinhilde Weidacher van Ethix

Genomineerde kandidaten voor de Publieksprijs Journalist voor De vrede 2006

De ereprijs wordt dit jaar uitgereikt op de internationale dag voor de vrede: 21 september en toegekend aan diegene die zich door onderwerpkeuze, stijl, waarheidsvinding en objectiviteit onderscheidt en zodoende een bijdrage levert aan een cultuur van vrede en geweldloosheid. Eerder werd de prijs toegekend aan Stan van Houcke, Anja Meulenbelt en Mohammed Benzakour.
Uw stem telt mee! Tot 31 augustus kunt u kandidaten voordragen (gemotiveerd) voor deze prijs en kunt u meedoen aan de publieksverkiezing tot 10 september 2006.
Meer info op de website:
(www.humanistischvredesberaad.nl)
of bel: 0648 233329.

Reeds genomineerd zijn
Joeri Boom Groen Amsterdammer),
Oscar Garschagen (NRC),
Cees Grimbergen (rondom tien),
Sjoerd de Jong (NRC),
Arnold Karskens,
Prem Radakishun (Premtime)
Rik Delhaas (VPRO, Groene Amsterdammer)
Minka Nijhuis (actief in Birma en Irak)
Linda Polman
Chris vd Heyden
Henk Hofland
Ramsey Nasr
de programma's: Zembla en Tegenlicht
alsook het maandblad "Contrast".

U kunt eenvoudig uw kandidaat per e-post melden bij: info@humanistischvredesberaad.nl

Paasmars nieuwe stijl: actie en bevlogenheid

Den Haag, 17 april

Een honderdtal mensen heeft tijdens de traditionele Paasmars voor Vrede getoond dat Vrede een keuze is.

Presentator en zanger Johnito opende de 12e Paasmars op de Hofplaats, waarbij hij de in 2004 overleden Gerard van Alkemade, drijfveer achter de voorgaande Paasmarsen, memoreerde en in het kort de keuze voor de nieuwe opzet van de Paasmars uitlegde. De nadruk dit jaar werd meer gelegd op de vrijheid van ieder mens om te kiezen voor vrede, dan op specifiek politieke thema's.
Tijdens een korte stop bij de Amerikaanse ambassade konden de deelnemers aan de Paasmars een meegebrachte bloem in het hek steken, waarmee symbolisch het Amerikaanse volk en ook de Amerikaanse regering de vrede toe gewenst werd.

Bij de Argentijnse ambassade werd stilgestaan bij de Dwaze Moeders, die dankzij hun jarenlang vreedzaam protest uiteindelijk gehoor hebben gekregen van de Argentijnse regering.

De manifestatie bij het Vredespaleis had een vrolijke tint en werd gekenmerkt door de tevredenheid en gemoedelijkheid van de deelnemers. Op het podium was er ook ruimte voor een kritische noot en oproep tot actie voor vrede.

Behnam Taebi van de campagne *Geen oorlog tegen Iran* sprak zijn grote verontrusting uit over de dreiging van Bush om een oorlog tegen Iran te beginnen. Hij maakte hierbij vergelijkingen met Afganistan en Irak.
Singer-songwriter Femke Japing zong een aantal liedjes en haalde zanger Matty Ros op het podium om het prachtige duet *Change the world* te zingen. Aangemoedigd door Irene Hadjidakis droeg een tiental deelnemers van de Paasmars *Peace Prayers* voor uit diverse religies en mensbeelden.
Vervolgens trad Irene Hadjidakis op als de Griekse Godin van de Vrede en riep de mensheid op samen te zweren tegen de oorlog en overal de vrede te prijzen, te roemen en bij het volk in te prenten. Ook haalde zij diverse teksten aan van *Desiderius Erasmus*.
Op het open podium sprak Tessa Alsemgeest zich in een aantal emotionele teksten uit, voor dieren die overal ter wereld lijden, in bijvoorbeeld laboratoria en slachthuizen. Ook uitte zij haar hoop voor een vreedzame wereld voor dier en mens.
Wim Lankamp van *het Nederlands Palestina Komitee* zei dat kiezen voor vrede niet voor ieder op de wereld een vrije keuze is, denk aan Palestina, maar afhangt van onze strijd voor internationaal recht.

Sambaband Heisa warmt de demonstranten op (foto: Boyd Noorda)

Behnam Taebi van de campagne 'Geen oorlog tegen Iran' (foto: Boyd Noorda)

Hij kritiseert de Nederlandse steun (minister Bot) aan het schenden door Israël van dat recht: Het niet opvolgen van het advies van het Internationaal Gerechtshof (zomer 2004) over het afbreken van de apartheidsmuur en het niet geven van schadevergoeding aan de Palestijnen en de nederzettingen. Hypocriet noemt hij het diezelfde minister Bot vorige week te horen pleiten voor internationale aanvaarding van de jurisdictie van het 60-jarige Internationaal Gerechtshof.
Reynold Klooker, eindredacteur van *Vredeskoerier 't Kan Anders, Kernwapens Weg!* droeg de vertaling van het anti-oorlogsgedicht *Barbara* van *Jacques Prévert* voor.
Arthur v.d. Klashorst, ooit zelf van Werkgroep Paasmars, bracht de boekenserie *Globalisering* van uitgeverij *Lemniscaat* onder de aandacht.
Ann Kuntz sprak bemoedigende woorden over de Paasmars in nieuwe vorm en herinnerde de deelnemers eraan dat het niet belangrijk is hoeveel mensen er meelopen, maar dat er meegelopen wordt. Elk jaar zullen zich meer mensen aansluiten bij de Paasmars.
Jan Bervoets van het Haags Vredesplatform verhaalde van de eerste Paasmarsacties in de jaren zestig, waarbij niet ver van de huidige plaats gedemonstreerd werd tegen de atoombom

Door red. ingekort persbericht van de Werkgroep Paasmars van het Haags Vredes Platform: www.haagsvredesplatform.nl

Irene Hadjidakis als Hoge Priesteres van de Vrede (foto: Reynold Klooker)

Geef Rutte een goed boek

Het concept werken als dogma ik heb het nooit zo begrepen. Is het werkelijk beter in een wapenfabriek te werken aan de destructie van mensenlevens, dan thuis met een uitkering op de bank te zitten met een goed boek. Mijn dogma is dat je beter niets kan doen dan de wereld of mensen de vernieling in helpen. Ik weet dat dit idee niet past in deze tijd. Ooit schreef Ivan Illich ´Het recht op nuttige werkloosheid´ en Hans Achterhuis ´Arbeid een eigenaardig medicijn´. Van de laatste weet ik in ieder geval dat hij van gedachten is veranderd. Van de eerste heb ik al tijden niets meer vernomen.
Reken maar niet dat je vandaag de dag de handen op elkaar krijgt voor de roep om het waarderen van nuttige activiteiten, die zich afspelen buiten het professionele arbeidscircuit. Terwijl de arbeid verricht voor de meest destructieve doelen wordt gewaardeerd, op blinde steun kan rekenen, omdat het officieel erkend wordt als noodzakelijk. Hoeveel politici, vakbondsmensen, werkgeversorganisaties hebben zich al niet bediend van de leus ´Werk, werk en nog eens werk´.
Met werk worden niet de activiteiten binnen alternatieve economieën bedoeld, die zich deels onttrekken aan de controle van de overheid. Onder werk verstaat men ook niet de arbeid van al die mensen die als vrijwilliger hele organisaties draaiend houden, ook niet de mensen die de eerste jaren bij hun kinderen willen zijn om voor hun kinderen te kunnen zorgen. Want wanneer het enigszins kan, worden mensen de officiële arbeidsmarkt opgejaagd. Maar is het werkelijk beter dat een alleenstaande moeder in een crèche de kinderen van een ander verzorgt, terwijl haar kind op een andere crèche verzorgd wordt door weer een ander.
Is het werken in een wapenfabriek of in een zwaar vervuilende industrie werkelijk nuttiger dan werken als vrijwilliger of zelfs dan thuis op de bank zitten?
Het is allemaal vloeken in de kapitalistische kerk, die zich uitstrekt van SP tot SGP, waar een mens pas waarde heeft wanneer hij/zij een meetbare arbeidsproductiviteit heeft. Arbeid is niet de oplossing van de problemen in de wereld. Ik ben liever nuttig als mens, dan als economische factor. Ik heb liever een bijstandsuitkering, dan dat ik werk voor een multinational die niet geeft om mensenlevens. Ik ben liever dichter dan een politicus als Rutte. Ik heb kortom liever dat Rutte met een bijstandsuitkering thuis zit of de ballen oppompt bij de plaatselijke voetbalvereniging, dan dat hij als politicus/bestuurder iets te zeggen heeft in dit land.
Voor het waarderen van arbeid zou een nieuwe factor moeten komen, die rekening houdt met sociaal-maatschappelijk nut, met de invloed die de arbeid heeft op het milieu en het welzijn van mensen en dieren.

Harry Zevenbergen

Marelec Marine zeeonderzoek in Amsterdam

Marinegelieerde wetenschappers waren drie dagen bijeen in het marine-etablissement in Kattenburg. Ook exposeerden daar een aantal wapenbedrijven. Een belangrijk onderzoeksgebied voor de marine is de (verdere) ontwikkeling van sonars. Ondanks de aangetoonde verbanden tussen sonargebruik en de desoriëntatie van zeezoogdieren gaan de marine misdadigers, en niet alleen die van de VS, door met hun praktijken. Op deze pagina een aantal foto's van de acties tegen Marelec op woensdag 19 april. Op donderdag 20 april was er geluidsexplosie tijdens het dineetje voor de deelnemers in het scheepvaart-museum. Deze ging niet ongehoord voorbij. De arrestatie van 42 geluidsbronnen drong door tot de nationale media. De veel grotere demo van woensdag werd alleen opgemerkt in Amsterdam: AT5 en Parool. Je moet wel iets spectaculairs doen en massaal opgepakt worden om in nationale media aandacht te krijgen. Dode dolfijnen tellen niet meer mee.

Koos Boos houdt een gloedvol betoog over sonarschade aan walvissen en dolfijnen. Op de voorgrond de bloedend getroffen Orka.

De blokkade van de toegangspoort. Het save the whales-lied wordt gezongen.

Al op 8 oktober 2003 werd in een uitzending van Noorderlicht, het wetenschapsprogramma van de VPRO, uitvoerig aandacht besteed aan de gevolgen van door onderzeeërs veroorzaakte geluidsexplosies in zee. Hieronder een gedeelte van de Noorderlicht webpagina bij die uitzending, een bericht uit 2005 en het meest recente. Het VS marineonderzoek wordt kennelijk zo diep onder water gehouden dat de waarheid beter verborgen blijft dan in de traditionele doofpot. En Nederland altijd maar achter de VS aan blijven varen, vliegen en lopen.

Sonar van onderzeeërs geeft zeedieren caissonziekte

Op 24 september 2002 zette de Amerikaanse destroyer *Mahan* tijdens een internationale marineoefening bij de Canarische Eilanden zijn sonar aan. Vier uur later spoelde de eerste dode walvis aan. Er zouden er nog veertien volgen, voordat de overheid van de Canarische Eilanden gelastte dat de oefening werd gestaakt. Inmiddels is duidelijk wat de beesten is overkomen. Eindelijk denken onderzoekers te begrijpen waarom walvissen, maar ook dolfijnen, soms massaal sterven tijdens marineoefeningen waarbij men de mid-frequente sonar gebruikt (met een signaal tussen 1 en 10 kHz). Walvissen en dolfijnen blijken van binnenuit te worden gesloopt door belletjes stikstof. Als de dieren worden geraakt door de sonar krijgen ze caissonziekte. De caissonziekte verklaart niet alleen waarom de walvissen en dolfijnen sterven, maar ook waarom ze aanspoelen. Een van de symptomen van caissonziekte is, naast helse pijn en levensgevaarlijke orgaanschade, een algeheel gevoel van desoriëntatie. Een walvis met caissonziekte is het spoor bijster, en raakt dus gemakkelijk verzeild in te ondiep water.
In 2002 nam de Amerikaanse marine voor het eerst de verantwoordelijkheid op zich voor de dood van zes walvissen bij een legeroefening. Maar bij dat incident, dat in maart 2000 plaatsvond bij de Bahama's, was er sprake van een 'unieke samenloop van omstandigheden', volgens het leger.

10 maart 2005 Dodelijke Sonar Marine Slaat Weer Toe

Ongeveer 80 dolfijnen hebben zich op een strand geworpen in de Florida Keys. Hoewel functionarissen van de Marine volhouden dat er niet voldoende sluitend bewijs is dat er een verband is tussen sonar en de massale strandingen, geven zij toe dat hun schepen sonar gebruikt hebben in nabijgelegen wateren gedurende een aantal dagen voor de stranding. Zij voerden oefeningen uit vanwege een mogelijke terroristische aanval. In maart 2005 heeft de regering Bush een verklaring afgegeven waarin internationale inspanningen om het gebruik van sonar te beperken sterk wordt afgewezen. Bron: Sea Shepherd News

29 april 2006 Honderden dode dolfijnen

Op de kust van Zanzibar, een eiland voor de

kust van Tanzania, zijn rond de vierhonderd dode dolfijnen aangespoeld. Het is onduidelijk wat de doodsoorzaak is. Er is geen sprake van vergiftiging omdat de dieren lege magen hadden. Dit type dolfijn huist in de diepzee en was al een tijd aan het zwemmen om zich weer te oriënteren voordat zij aanspoelden.
In de VS onderzoeken deskundigen [nog steeds!, red.] de mogelijkheid dat Amerikaanse onderzeeërs de oorzaak zijn van de catastrofe in Florida. Ook langs de kust van Oost-Afrika patrouilleert de Amerikaanse marine. Een marine-functionaris was niet onmiddellijk bereibaar voor commentaar. Er worden ook zelden inlichtingen gegeven over de plaats en activiteiten van hun onderzeeërs.
Bron: The Whale and Dolphin Conservation Society: www.wdcs.org

Europese defensie-industrie
De Europese Commissie zet haast achter het werk om te komen tot één Europese binnen markt voor wapenproductie. Binnengrenzen mogen geen obstakel meer zijn voor samenwerking. Daarmee zal controle op wapenexporten verwateren.
Het creëren van een Europese wapenmarkt is een moeizaam proces. De Commissie is er dan ook veel aangelegen om kritiek uit de weg te ruimen door mooie woorden te wijden aan controle, maar bij nadere beschouwing blijkt dit vaak alleen lippendienst. Een van de voorstellen is bijvoorbeeld dat bedrijven die binnen dit schema willen vallen een vergunning moeten hebben. Dat klinkt goed, maar dit houdt ook in dat de bedrijven zichzelf aan de regels moeten houden. Ze hoeven drie jaar lang geen exportvergunning voor exporten binnen de Unie meer aan te vragen. Hiermee is het hek letterlijk van de dam en wordt de terugtredende overheid zelfs op het gebied van wapenproductie geïntroduceerd. De vergunning wordt ingetrokken als ernstige schendingen van de regels worden geconstateerd. Waarom alleen 'ernstig' en wie bepaald wat dat is? Dat wordt niet vermeld. Hoewel 'transparantie' (openheid) regelmatig wordt genoemd, lijkt dit vooral bedoeld om overheden gerust te stellen dat ze alle gegevens kunnen krijgen en niet het publiek.
Het voorstel moet leiden tot een gegarandeerde toevoer van wapens voor de lidstaten en anderen 'onafhankelijk van welke crisis of militaire actie dan ook.' Zo wordt langzaam verder gewerkt aan een sterke en krachtige Europese Unie.
Dat is ook het thema van een nieuwe publicatie van het Transnational Institute in Amsterdam in samenwerking met de Britse organisatie Statewatch, getiteld: *Arming Big Brother*. Het is de tweede brochure in een serie over de ontwikkeling en invloed van de Europese defensie- industrie in Brusselse besluitvorming. Een

door Martin Broek, Campagne tegen Wapenhandel, Dutch Campaign Against Weapon Trade, Anna Spenglerstraat 71, 1054 NH Amsterdam, 020 6164684, amokmar@antenna.nl www.stopwapenhandel.org www.stoparmstrade.org

industrie die beleidsstukken – met aanbevelingen en al - voor de Commissie schrijft en alleen de handtekeningen in de kantoren van de Europese Unie laat zetten. Daarnaast laat het rapport zien hoe steeds meer onderzoeksbudget binnen de Unie wordt gecreëerd voor militaire toepassingen.
'De bevolking moet een rol spelen het weigeren mee te gaan met de ontwikkeling van een militair-industrieel complex en de militarisering van de EU. Burger organisaties en antimilitaristen moeten de huidige ontwikkelingen aanvechten en uitleggen wat er in hun naam wordt gedaan,' aldus Ben Hayes van Statewatch in zijn conclusies.
Bronnen: Consultation Paper on the intra-community circulation of products fot the defence of member states, Brussel 21 maart 2006; Arming Big Brother, Ben Hayes, TNI/Statewatch april 2006.

Dood op bestelling
Een foto van een transportschip dat in april 2003 tanks laat in Rotterdam om ze naar Irak te vervoeren is gebruikt als illustratie voor een nieuw rapport van Control Arms, geschreven en gepubliceerd door Amnesty International. Het rapport – onder de titel *Dead in Time* - gaat over het transport van en de makelaardij in wapens en de bedreiging die wapens vormen voor de mensenrechten. Het rapport schetst een uitgebreid beeld van het systeem dat achter wapenleveranties zit. Economische ontwikkelingen op het gebied van marketing en processen wordt even gemakkelijk meegenomen als mensenrechtenschendingen en nationale wetgeving. Een zin als de volgende is niet wat je verwacht in een Amnestie rapport: 'Een groot deel van de transportbedrijven heeft zich een nieuwe rol aangemeten, van vervoerder naar 'manager' van de gehele bevoorradingsketen, een rol met veel meer complexe functies en verantwoordelijkheden dan het eenvoudigweg vervoeren van goederen." Door die nieuwe rol hebben bedrijven echter meer toegang tot markten zowel aan de afnemende als aanbiedende kant en dat maakt ze daarom bruikbaarder voor het organiseren van wapentransporten.
De foto uit Rotterdam laat zien hoe dit systeem wordt toegepast door militairen bij het vervoert van hun wapens naar oorlogsgebieden of in het geheim naar bondgenoten in Nepal en Oost-Congo.
Uitdrukkelijk noemt Amnesty dat de definitie van wapens niet versmald mag worden, maar dat dual-use goederen en grote wapensystemen onderdeel van de regels over wapenexporten moeten uitmaken, daarmee neemt de organisatie, zeer terecht, afstand van de huidige tendens om alleen kleine en lichte wapens als probleem te zien. Een lijn die overigens wel zeer zeer sterk aanwezig is in de Control Arms campagne waar de organisatie deel vanuit maakt. Het benadrukken van de rol die staten hebben bij illegale leveringen is een ander opvallend aspect van het rapport.
Het rapport bevat een schat aan informatie, sommige delen kunnen zo omgezet worden in een spionage thriller en is het het lezen waard.
Bron: Dead on Time: Growing network of arms brokers and transporters fuelling killings, rape, and torture, www.controlarms.org/latest_news/dead-on-time.htm.

NSF: de tegenbeweging is een goed alternatief voor het VS imperium

"Natuurlijk doet de VS veel fout, velen wachten op haar aftakeling, maar we moeten oppassen voor het cultiveren van een vijandsbeeld. Het is beter om samen met alle mensen te zoeken naar een oplossing voor de mondiale problemen die ons treffen". Met deze woorden begon Dirk Barrez, televisiejournalist en auteur uit Vlaanderen, de druk bezochte workshop van het Humanistisch Vredesberaad op het Nederlands Sociaal Forum in Nijmegen.

door ANKE POLAK _____

Verhoudingen in de wereld
Voorop stond de vraag of het VS imperium inderdaad bijna onderging. Barrez was hier niet zo zeker van. De klassieke militaire dominantie waarmee dit land overal in de wereld kan ingrijpen is nog steeds aanwezig. Haar economie draait gewoon door, ze staan vooraan op gebied van digitalisering en informatietechnologie en haar cultuurproducten gaan de wereld rond. Ook wetenschappelijk staat dit land bovenaan en heeft nog steeds een enorme aantrekkingkracht op hoogopgeleiden en vluchtelingen. Daarnaast domineert zij de belangrijkste internationale instellingen zoals IMF en wereldbank. Waarschijnlijk duurt dit imperium tot in de 21e eeuw. Toch schetste Barrez een verschuiving in de wereld, hierbij doelend op China en Azië, mogelijk de nieuwe kerngebieden van de wereldeconomie, zoals de situatie was tot omstreeks 1800.
Ook de globalisering (of mondialisering) verandert het wereldperspectief. De toenemende macht van MNO's (multinationale ondernemingen) op financieel-economisch gebied sinds de jaren '70, zonder tegenspel van landen of samenleving is relevant en overstijgt misschien wel de macht van de VS. De globalisering is tot nu toe verantwoordelijk voor groeiende inkomensverschillen, tal van ecologische ravages en een toenemend verlies aan democratie in de wereld. Een goed wereldbestuur is onontbeerlijk, niet alleen voor financiën en handel, maar ook voor milieu en sociale zaken en arbeid. Volgens Barrez stevenen wij af op een breuk met oude systemen. Dit schept mogelijkheden om veranderingen in de gewenste richting te ontwerpen. Er is geen reden voor angst of pessimisme of passiviteit! Nieuwe ideeën voor een betere wereld! Dat is de uitdaging voor de toekomst, want kansen op veranderingen zijn groter dan ooit.

De tegenbeweging
Welk antwoord kan de wereld hebben op deze ontwikkeling? Een tegenbeweging wint vooral aan kracht als zij in elk geval de heersende ideologie kan ontmaskeren en kan aantonen dat neoliberalisme niet werkt. Het is geen antwoord op ecologische, sociale of economische problemen. Ook zullen we moeten aantonen dat het unilateralisme van de VS geen veiliger wereld creëert. Wij zijn hier allemaal verantwoordelijk voor. Er zijn al velen actief zoals boerenbewegingen, vrouwen-, werknemers-, milieu- en vredesbewegingen en veel meer.
Ook zijn er landen die werken aan alternatieven zoals Bolivia en Venezuela, maar ook in de EU wordt gebouwd aan een sociaal, democratisch, ecologisch en vredelievend Europa. Het zijn allemaal verschillende dynamieken om een alternatief te bieden.
Voor de andersglobalisten ziet Barrez de bouw van een contrahegemonie: de optie van het integrale federalisme, een beweging van onderop met oplossingen op het laagste niveau. Zij moet blijven opboksen tegen het dominante model en wachten op de kanteling naar de nieuwe werkelijkheid. Nu zijn we bezig met het mondiale debat, waarbij helaas de media niet meewerken.

Hirsi Ali, een magiër als Pim Fortuyn?

HANS FEDDEMA

Op het moment dat ik deze column schrijf, zit de Nederlandse politiek nog met de nasleep van de crisis rondom het paspoort van de VVD-politicus Hirsi Ali. Zeer veel Nederlanders zagen via de tv de indrukwekkende persconferentie van het omstreden kamerlid, waarin zij haar vertrek naar de VS en het neerleggen van haar politieke functie aankondigde. En eveneens het kort daarna plaatsvindende debat, waarin Minister Verdonk van bijna de hele Tweede Kamer de zwarte piet kreeg voor haar "zeer snelle" beslissing Hirsi Ali van haar Nederlanderschap te beroven. Ik ga het nu niet hebben over het garen dat Verdonk voor eigen ambities hierbij mogelijk spint, ook niet van het feit dat men haar dwong haar besluit te "heroverwegen". Wat me nu even boeit is de vraag hoe het fenomeen Hirsi Ali, lange tijd een ster aan het Nederlandse politieke firmament, te duiden. Dit geheel los van de vraag of je het met haar ongenuanceerde en vaak agressieve anti-islam-lijn eens bent en ook van de vraag of haar optreden niet "meer kapot dan goed" maakte, zoals ze zelf recent aan Volskrantredacteur Hans Wansink toevertrouwde. Hoe kon Hirsi Ali het in korte tijd brengen tot een spraakmakende parlementarier en bekende wereldburger? De socioloog J.A.A. van Doorn signaleert in een NRC-artikel "kamikaze-gedrag" of "pogingen tot politieke zelfmoord" bij Hirsi Ali door zowel de islam openlijk continu aan te vallen als ook openlijk haar leugentjes om bestwil voor het aanvragen van asiel rond te vertellen. Maar hij weet er geen verklaring voor. Misschien is die er ook wel niet in het rationele vlak? Ik zou Hirsi Ali in elk geval een soort magiër willen noemen, te vergelijken met Pim Fortuyn. Beide waren/zijn persoonlijkheden met geestkracht en met een missie, waar alles voor moet wijken. Roekeloosheid waar van Doorn het over heeft past bij een magiër. Beiden kregen inspiratie en begonnen een kruistocht vanuit een soort archetype. Naar het lijkt het archetype verleidster, van wie bekend is dat hij of zij op de fluit spelend mensen mee weet te krijgen. Opmerkelijk voor zulke magiërs is dat het een patroon is dat eerst iedereen in hun ban raakt, – bij Hirsi Ali begon dat vreemd genoeg zelfs bij een partij als de VVD, die haar ondanks haar leugentjes om bestwil maar al te gretig een kamerzetel aanbiedt – maar dat hun magie later ook ineens eindigt. Wat ook opvalt is dat ze tijdens de rit moeilijk kunnen stoppen. Zo eiste Hirsi Ali tamelijk arrogant de portefeuille Integratie voor zich op, zonder dat er voor de VVD een kans was dat te weigeren. Later proclameerde ze, haar hand iets overspelend, tijdens de Deense cartoonaffaire, toen ze in Nederland al wat over haar populariteit heen was, op een persconferentie te Berlijn "het recht om te kwetsen". Van Fortuyn, die op magische wijze vanuit het niets het "vergis je niet, ik word premier van Nederland" neerzette, is bekend dat hij menige waarschuwing kreeg, ook van zijn eigen moeder, dat de politiek zijn dood zou worden. Hij verbleekte dan wel even, maar ging niettemin vervolgens gewoon door. Hij kon niet anders. Hetzelfde geldt voor Hirsi Ali. Het is alsof een innerlijke geest of een soort mysterieuze externe kracht 'whatever' hen dreef om te handelen zoals ze deden. Magiërs brengen heel wat teweeg, op zijn minst polarisatie, tweedracht en vaak ook politiek geweld. Nederland heeft een vijftal roerige jaren achter de rug en vraagt zich af of daar voorlopig even een eind aan komt of dat zich alweer een nieuwe magiër aandient.

W A P E N F E I T E N

Opvolger 'Trident-raketten'
Sinds enkele maanden zijn Engelse en Amerikaanse onderzoekers bezig nieuwe kernkoppen te ontwikkelen. De belangrijkste complicatie hierbij is dat binnen de huidige verdragen de nieuwe wapens niet getest mogen worden. Nog deze kabinetsperiode wil de Britse regering besluiten wat er met de Britse kernbewapening gebeurt. Het is binnen regeringspartij Labour omstreden of het Verenigd Koninkrijk moet vasthouden aan de eigen kostbare kernwapens. Volgens het NPV moeten de kernwapenstaten juist werken aan kernontwapening!
NRC-Handelsblad, 13-3-2006

De Engelse Campaign for Nuclear Disarmement (NCD) roept op om een internetpetitie te tekenen tegen het uitgelekte plan van de regering Blair om het Britse nucleaire wapensysteem te vernieuwen. Het parlementaire besluit moet nog genomen worden. Steun de urgente actie: No Trident Replacement Geen vervanging van de Trident-raketten in de kernonderzeeërs. zie www.cnduk.org

Overname van militaire toeleveringsbedrijven
Het Britse concern 'Doncasters' is overgenomen door een investeringsmaatschappij uit Dubai. Doncasters heeft negen fabrieken in de VS. Eén daarvan levert onder meer onderdelen van tanks aan het Amerikaanse leger. De acquisitie werd pal na de commotie over de overnames van zes Amerikaanse havens door Dubai door de Amerikaanse president Bush goedgekeurd, echter wel met de belofte dat er zo geen belangrijke technologie buiten de VS terecht komt.
NRC-Handelsblad, 8-5-2006

VS bases in Bulgarije
De Bulgaarse regering heeft verklaard dat er drie militaire bases en een opslag voor materieel van de VS in hun land komen. Zij zijn over het gehele land verspreid en er zullen twee tot drieduizend militairen worden gelegerd. De eersten zullen in 2007/8 aankomen. De daar aanwezige strijdkrachten van de VS mogen niet zonder de toestemming van het Bulgaarse parlement een ander land aanvallen. In opiniepeilingen wordt de komst van de Amerikaanse militairen afgewezen.
NRC-Handelsblad, 25-3-2006

Korte berichten

Operation Refuse War
In de week van 15 mei (internationale dienstweigeraarsdag) werd in de VS een actieweek gehouden onder de naam 'Operation Refuse War'. In de actieweek werd het verzet tegen de huidige oorlogen in vele evenementen naar buiten gebracht. De belangrijkste organisator was de War Resisters League, de zusterorganisatie van Pais in de VS.
Meer informatie vindt u in het speciaal hieraan gewijd nummer van The Broken Rifle. Daarin onder andere verhalen van een aantal vrouwelijke dienstweigeraars. Dit WRI-blad verschijnt behalve in druk ook integraal op internet en is onder andere te vinden op de website van Pais (www.vredesbeweging.nl) en in de on-line leeszaal van het Museum voor Vrede en Geweldloosheid (www.vredesmuseum.nl).

Vrijwilligers?
De VS hebben een vrijwilligersleger. Als je je eenmaal hebt aangemeld is het echter met de vrijwilligheid gedaan. Steeds vaker krijgen militairen te maken met een eenzijdig door de overheid opgelegde verlenging van hun contract, zonder dat ze daar iets in te zeggen hebben en vaak tegen hun wil. Geen wonder dat dienstweigering in de VS weer snel belangrijker wordt.

Vredesmuseum op NSF
Het Museum voor Vrede en Geweldloosheid was weer aanwezig op het in mei gehouden Nederlands Sociaal Forum. Dit keer met de tentoonstelling 'Ongekend Verweer' (over mensenrechten, discriminatie en etnische spanningen) en een informatiestand waar onder andere samenwerkingsspellen en de bekende broches met het 'gebroken geweertje' (een uitgave van Pais) te krijgen waren. Ook veel andere vredesorganisaties waaronder het Haags Vredesplatform waren op het NSF aanwezig.

Nieuwsbrief TV-geweld
De nieuwe half-jaarlijkse Nieuwsbrief TV-geweld is uit. Weer met veel informatie over de overmaat aan geweld in de media en in computerspellen. De ook in mediakringen goed gelezen Nieuwsbrief is een uitgave van onze (Pais en HVB) Werkgroep TV-geweld, die al

bijna twintig jaar strijdt tegen het brengen van geweld als amusement. Voor meer informatie of een proefnummer: www.tvgeweld.nl of 015 2121694.

Wat ik zag in de bezette gebieden
Uit de brief van de Israëlische soldaat Aviv Sela aan de minister van defensie: 'Hoe meer ik zag van de bezette gebieden, hoe duidelijker mij de complexiteit van de Palestijnse samenleving werd. Als je binnen Israël leeft krijg je de indruk dat de Palestijnse samenleving een extremistische en terroristische samenleving is. Als je eenmaal in staat bent om deze versimpeling opzij te zetten, ontdek je een complexe samenleving met verschillende groeperingen, verschillende ideeën en verschillende methoden van verzet.
Zo leerde ik het geweldloze protest kennen, Palestijns protest, dat in vele vormen geuit, zowel in Israël als internationaal steeds meer aandacht krijgt.'

RAF-arts weigert dienst in Irak
Malcolm Kendall-Smith, arts bij de Britse luchtmacht, weigert in Irak dienst te doen. Voor de krijgsraad verklaarde hij onder andere:
'Ik heb er bewijs voor dat de Amerikanen met hun acties in de Perzische Golf, op dezelfde voet bezig waren als Nazi-Duitsland. Ik heb documenten in mijn bezit die dit ondersteunen. De voortgaande agressie in Irak en de systematisch gepleegde oorlogsmisdaden tonen aan dat de VS en Nazi-Duitsland in moreel opzicht elkaars gelijken zijn.'
Hij werd veroordeeld tot acht maanden gevangenis en het betalen van 20.000 pond kosten.

Verbod op uitzending gewetensbezwaarde
Een federale rechter in de VS heeft de staat verboden sergeant Corey D. Martin uit te zenden naar Afghanistan, zolang zijn verzoek om vrijstelling wegens gewetensbezwaren niet is afgehandeld.
Een kleine overwinning voor de anti-oorlogsbeweging!

New Profile
De Israëlische feministische vredesbeweging New Profile is erg actief en trekt steeds meer aandacht. Zij presenteren zich als 'Movement for the Civilization of Israeli Society'. Zojuist is een verslag verschenen van hun vele activiteiten. U vindt het op de website van New Profile: www.newprofile.org/English.

Chris Geerse

NIID Stichting Nederlandse Industriële Inschakeling Defensieopdrachten

NIID wapenbeurs 2006: 23 november in Rijswijk

In tegenstelling tot voorgaande jaren wordt de beurs gehouden in Rijswijk en niet in het Congres Centrum in Den Haag. Om alvast een aanzet tot actie te geven worden er door Ontwapen! twee brieven verstuurd: één aan de Evenementenhal Rijswijk, die de NIID-beurs wil huisvesten en één aan de gemeenteraad en het college van B&W van Rijswijk.

De primaire doelstelling van de NIID is het "bevorderen van een optimale inschakeling van de Nederlandse industrie bij opdrachten van het Ministerie van Defensie". Deze NIID politiek zorgt ervoor dat Nederlandse bedrijven onderdelen leveren voor vele wapensystemen. Deze wapens worden dagelijks gebruikt in oorlogen elders in de wereld. Met dit doel organiseert de NIID bijeenkomsten tussen wapenproducenten en defensie. De belangrijkste van die bijeenkomsten is deze jaarlijkse NIID-beurs.

We verzoeken personen en organisaties die tegen militarisme zijn, om de brieven mede te ondertekenen.
De tekst van de brieven is te vinden via www.ontwapen.org.
Reacties kunnen gestuurd worden naar ontwapen@hypocrisy.org

Reynold Klooker

Conferentie van War Resisters' International van 23- 27 juli in Paderborn, Duitsland

Ben je geïnteresseerd in zowel geweldloosheid als mondialisering? Voer je actie tegen oorlog? Dan heb je in deze conferentie een goede gelegenheid om activisten van over de hele wereld te ontmoeten, hun motivatie te leren kennen en te ervaren hoe je samen een andere wereld mogelijk kunt maken.

Een aantal plenaire onderwerpen en discussies tijdens de conferentie:
- Militarisme en mondialisering. Hoe zijn kapitalistische mondialisering en militarisme met elkaar verbonden? Aan de orde komt ook de privatisering van het oorlogvoeren.
- Geweldloze actie: de samenwerking van Duitse en Oost-Afrikaanse groepen tegen de handel in kleine wapens. Hoe creëren wij geweldloze sociale verandering?
- Strategieën om het burger vredesproces in Palestina mondiaal van onderaf te ondersteunen

Thema's en werkgroepen
- Analyse van de strategie en de praktijk van het mondiale militair-industriële complex
- Het proces van militarisering van de samenleving. De mogelijkheden van geweldloze strategieën voor demilitarisering.
- Het recht om te weigeren om te doden: gewetensbezwaren dienstplicht, weigering betaling oorlogsbelasting, desertie etc.
- Oorlogsprofiteurs: Geweldloze actie tegen de grootste transnationale bedrijven die verdienen aan oorlog (en bewapening).
- Training geweldloze actie
- Video activisme: Video als politiek actiemiddel

[Samenvatting van tekst over de conferentie op website: www.globalisingnonviolence.org]

Reynold Klooker

Overzicht rechtszaken

Rechtszaken maken deel uit van de strijd. Aanwezigheid op de publieke tribune wordt op prijs gesteld. Houdt Akties tegen Kernwapens op de hoogte van dagvaardingen, boetes, schikkingsvoorstellen, seponeringen, uitspraken enz.Schrijf of bel ATK, Spijkermakersstraat 28, 2512 ES, Den Haag, tel. 070-3890235. Financiële steun op rekening 30.87.39.744 van Akties tegen Kernwapens, Bolsward

● Op 16 maart moest Turi in Hoger Beroep voorkomen bij het Gerechtshof in Den Bosch in verband met zijn ploegschaaractie tegen de F16's op vliegbasis Woensdrecht op 10 augustus 2005. Tijdens de rechtszitting werd het gerechtshof gewraakt. (Van vooringenomenheid beticht). Dit omdat het gerechtshof de illegaliteit van de kernwapenpolitiek van de overheid niet in de zaak wilde meewegen. Het wrakingsverzoek werd afgewezen. Een datum voor een nieuwe zitting is nog niet bekend.
● Op 21 en 25 april en 4 mei jongstleden zijn de rechtszittingen geweest van de Groen Frontactivisten en buurtbewoners in verband met de ontruiming van het bos in Schinveld voor de bomenkap in verband met de NAVO AWACS vliegtuigen. Een aantal van hen werd vrijgesproken, omdat ze te lang waren vastgehouden. Het merendeel van de verdachten werd veroordeeld tot een voorwaardelijke boete van € 240,- in verband met het negeren van de noodverordening. Opmerkelijk was dat de rechter zijn voorwaardelijke straf motiveerde met de overweging dat het protest en verzet (door de publiciteit) zin had gehad. Een deel van de veroordeelden gaat in Hoger Beroep, omdat de voorwaardelijke straf toch een beperking geeft voor komende acties.
● Op 20 april werden tijdens een protest tegen de Marelek wapenbeurs op marinebasis Kattenburg in Amsterdam 42 mensen gearresteerd. Tot nu toe is er geen juridisch vervolg.
● Op 19 mei moesten 4 van de 6 burgerinspecteurs, die op zoek gingen naar het atoomkoffertje van Bush tijdens diens bezoek aan Limburg, bij de rechter in Maastricht voorkomen. Drie van hen werden vrijgesproken, omdat de rechter niet overtuigend bewezen vond dat zij zich op verboden gebied bevonden. Van de 4e gedaagde was de dagvaarding niet in orde.
● Het proces tegen 4 vredesactivisten die een die-in hielden tegen de NIID wapenbeurs op 13 oktober 2005 in Den Haag werd van 28 april uitgesteld naar 18 mei en toen opnieuw uitgesteld naar 5 september. Eerder in februari werden 5 deelnemers van de Sealsgroep voor hun actie tegen de wapenbeurs vrijgesproken.
● Op 13 mei werd een aantal clowns gearresteerd tijdens hun feestelijke bijdrage aan de open dag van defensie op de militaire basis Havelte. Marechaussees zonder humor hielden hen geruime tijd vast en hielden van hun kant een slechte voorstelling. Of er verder juridisch vervolg is, is onbekend.
● Op 31 mei om 9.00 uur moet een aantal vredesactivisten voorkomen bij de politierechter in Den Bosch, Leeghwaterplein 70, direct achter het NS-station, vanwege hun actie op de kernwapenbasis in Volkel op 6 augustus (Hiroshimadag) vorig jaar. Ook in dit proces werd eerder de rechter gewraakt in verband met vooringenomenheid (c.q. steun) met betrekking tot Nederlandse kernwapenpolitiek.
● Op 20 juni moeten om 11.30 uur 2 vredesactivisten in Hoger Beroep voorkomen bij het gerechtshof in Den Haag vanwege hun weigering te voldoen aan de identificatieplicht tijdens een protest bij de VS-ambassade in Den Haag. In een eerdere rechtszaak werden zij vrijgesproken, maar het OM ging in Hoger Beroep.

Rob Boogert

I N G E Z O N D E N

Aan redactie Vredeskoerier,
12 januari 2006

Beste mensen, beste Guido, beste Reynold,
Naar aanleiding van jullie brief naar de lezers het volgende: als je vredesactivist bent, doe je dat om de wereld veiliger te maken; en dat doe je dus door een betere wereld na te streven; het liefst socialisme want dit systeem, het kapitalisme, neo-liberalisme, loopt wetmatig uit op imperialisme: crisis, werkloosheid, fascisme en een derde wereld oorlog. Dan heb je natuurlijk niks aan – laat ik het toch maar noemen - verdachtmakingen zoals Hans Feddema, elders in jullie blad schreef: dat 'extreem links' dacht of denkt 'aan maakbaarheid van boven af'. Hij is een gelovig man, ex-EVP. Dat blijkt keer op keer geen voldoende voorwaarde om dingen van leven en dood te begrijpen.
Links denkt nog steeds aan maakbaarheid van boven af; zie Cuba, Vietnam, China. Ja, mag het. Ik ook. Deze verworvenheden moet je dan natuurlijk ook verdedigen. Daarom worden communisten wel eens verweten dat ze niet in de vredesbeweging horen. Wij verdedigen elke stap vooruit. En laten het ons niet zo maar weer afpakken. Ook een land dat een stapje vooruit gaat moet je dus steunen: kijk maar in Latijns Amerika op dit moment. Dan moest je dus toentertijd de Niguaraguanen steunen in hun strijd tegen leugens en bedrog. (En niet in de medialeugens trappen die nu ook weer over Cuba, Zimbabwe, Milosevic, Irak, Iran, atoombom, ronddolen.) Dit soort dingen, solidariteit en de verdediging van je land, daar denkt de gemiddelde vredesactivist vaak niet aan. Je hoort socialistische of progressieve landen te verdedigen of minimaal niet aan of af te vallen. De armoede van Cuba is niet te wijten aan socialisme, maar aan de meedogenloze boycot, veertig jaar lang. De ellende in de Sovjet Unie was van het zelfde laken een pak. Ze kregen geen computers van het westen, ook hun aardgas werd niet afgenomen, ondanks alle mooie praatjes. Hoe kun je dan overleven? China kan ook niet overleven met de naderende koude oorlog en alle intriges die nu al weer overal de kop opsteken. Vredesactivisten die in de discussie, van het streven naar of voor een socialistische maatschappij, neutraal zijn, zijn onvoldoende geschikt als vredesactivist of redactielid van een vredesblad. Gewone pacifisten zitten dus op het randje. Immers, wat streven ze eigenlijk na? Gewoon de wereld zoals die is, maar dan vreedzaam? Nou dat kan niet. Dit systeem is meedogenlozer dan wat dan ook in de geschiedenis van de mensheid, meedogenlozer dan de Sovjet Unie met al zijn leiders bij elkaar ooit was. Er MOET dus iets anders komen. Ook anders-globalisten die neutraal zijn, zijn niet geschikt om er zomaar achteraan te lopen, want dan blijft de wereld uiteindelijk nog die oorlogszuchtige, derde wereld-landen uitbuitende wereld. Dan blijft het kapitalisme dus gewoon aan de macht, met een menselijk gezicht. Nou en? Dan stevenen we toch nog steeds recht op de volgende oorlog af. Dan gaan er nog steeds miljoenen per jaar dood aan DIT systeem, het kapitalistische systeem. Hoe leuk dit systeem voor de Nederlandse middenklasse, met hun steun voor de Novib, XminY, AzG, Amnesty International, kortom PvdA-achtige clubs ook is.
Ik ben in voor elk beter voorstel dan een socialistische maatschappij (op termijn). Ik ken geen betere eerlijkere vreedzamere maatschappij dan dat. Geef maar een beter alternatief - voor de langere termijn - dan socialisme. Graag.
Lees mijn boek: "60 jaar leugens en bedrog"; een analyse van de koude oorlog. De draft-versie staat op onderstaande locatie:
home.hetnet.nl/~r.min
Dat wilde ik even kwijt.

Rik Min, lezer

Hoe te denken over vredesacties en wat is daar wel/niet bij geoorloofd.

Op deze vraag van Reynold Klooker had ik door gebrek aan tijd nog niet gereageerd, maar nu blijkt dat zo weinig mensen aan die vraag gehoor hebben gegeven toch maar in de pen geklommen.
Zelf wijs ik iedere vorm van geweld af, ook als geweld wordt gebruikt om erger te voorkomen. Je begeeft je dan op een hellend vlak. We zien het met de zogenaamde vredesmissies. Voor velen is het onderscheid tussen 'humanitair' optreden en onder deze dekmantel eigenlijk iets anders willen bereiken, niet meer te maken. Bovendien doet het gebruik van geweld iets met de mensen die het gebruiken. Het maakt hen onverschilliger ten opzichte van het leed van anderen. Martelingen en wraakacties zijn daar vaak het gevolg van. De laatste tijd is daarover af en toe iets in de publiciteit gekomen, al is dat veel te weinig. Ook huiselijk geweld, als militairen weer in hun gezin terug zijn, komt nogal eens voor. Ook moet, als je 'humanitaire' acties aanvaardbaar vindt, een oorlogsindustrie in stand gehouden worden.
De vraag of je militaire objecten onbruikbaar mag maken en zelfs vernietigen, is moeilijker te beantwoorden. Tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn V2's onklaar gemaakt door het ontstekingsmechanisme te verwijderen, daar zijn ongetwijfeld mensenlevens door gespaard. En, hoewel ik daar zelf nooit aan meegedaan zou hebben, had ik toch bewondering voor de moed van iemand als Kees Koning. Wel vraag ik me af 'wat wil je ermee bereiken?' Kun je mensenlevens redden, oké, maar met het beschadigen van militaire vliegtuigen in Nederland red je natuurlijk geen mensenlevens. Je doet het dan om anderen te overtuigen van de zinloosheid van militair geweld. En dan is het de vraag of dit middel wel effectief is, of je daardoor misschien mensen afstoot. Nee, over het algemeen kan ik weinig waardering opbrengen voor politie en beroepsmilitairen. Vaak schuiven zij eigen verantwoordelijkheid opzij onder het mom 'het was bevel'. Je verlaagt jezelf daarmee tot een instrument in handen van anderen. Verantwoordelijkheid is niet af te schuiven ieder weldenkend mens is zelf verantwoordelijk voor zijn daden. Maar ook onze minister Rita Verdonk neemt het niet zo nauw met die verantwoordelijkheid als ze haar onmenselijke asielbeleid verdedigt. 'Wet is wet' hoorde ik haar zeggen. Natuurlijk is het in een samenleving nodig samen afspraken/wetten te maken, maar soms moeten ethische normen prevaleren. Doe je dat niet dan worden mensenrechten geschonden en dat gebeurt dan ook.
Ik denk, dat het een taak van vredesactivisten is op deze dingen te wijzen. Om te werken aan een bewustwordingsproces en vooral om oorzaken van gewelddadige

conflicten bloot te leggen. Het is jammer dat er zo'n versnippering is en veel vredesorganisaties langs elkaar heen werken. Dat is een niet te verdedigen zwakte. Voor mij is het een verrijking dat meer vredesorganisaties in 't Kan Anders publiceren. Een verlies zou ik het vinden als er voor artikelen over sociale gerechtigheid en milieu geen plaats meer zou zijn. Juist oneerlijke verdeling, zowel in eigen land als op wereldniveau en in toenemende mate ook milieuproblemen, veroorzaken geweldsuitbarstingen.

Tilly de Waal, 9 april 2006

Rectificaties

In de brief van Frans Rutgrink en in mijn reactie daarop in het maartnummer 2006 is een ernstige fout geslopen. Bij het overtikken van de handgeschreven achternaam Rutgrink is een e ingevoegd. Mijn verontschuldiging daarvoor. Een tweede correctie: ik schreef over de beëindiging van de genocide in Rwanda in 1995. Dat moet 1994 zijn.

Reynold Klooker

Berichten van het Haags Vredesplatform

Bijeenkomst over Indonesië-weigeraars alternatief voor veteranendag 29 juni.
Verleden jaar heeft de regering Balkenende in Den Haag een veteranendag ingesteld, die elk jaar op 29 juni plaats vindt. Dat is de geboortedag van Prins Bernhard. Met veel wapengekletter houden militairen in Den Haag een defilé. Voor het merendeel gaat het om deelnemers aan na-oorlogse operaties in onze voormalige koloniën of in andere derdewereldlanden.
Het Haags Vredesplatform wil protesteren tegen dit militair vertoon en laat de andere kant van oorlog zien. Het HVP houdt daarom op 29 juni om 14.00 uur in de Kloosterkerk aan het Lange Voorhout een bijeenkomst over en ten behoeve van Indonesië-weigeraars, die voor hun principiële daad zwaar zijn gestraft. Wij roepen op om met zoveel mogelijk mensen te komen.
Meer inlichtingen over de Indonesië-weigeraars is te vinden op de site van het Museum van Vrede en Geweldloosheid (www.vredesmuseum.nl).

Den Haag keert zich tegen de atoombom, zeker als wij allen meedoen.
Sinds 2003 voert de burgemeester van Hiroshima, Akiba, een campagne voor nucleaire ontwapening. Juist nu de mogendheden aarzelen het non-proliferatieverdrag te verlengen, roept hij de burgemeesters van alle gemeenten op om zich tegen de herhaling van Hiroshima te verzetten. Het gevolg is de internationale organisatie Mayors for Peace, burgemeesters voor de Vrede, waarbij Den Haag zich op 17 mei 2005 heeft aangesloten.
Op 4 juli komt burgemeester Akiba naar Nederland. Mogelijk zal hij in Leidschendam een tentoonstelling openen over de kwalijke gevolgen van kernwapens. Op 5 juli zal hij een bezoek brengen aan het Internationaal Gerechtshof in het Vredespaleis in Den Haag, waarna hij zal worden ontvangen op het stadhuis (zie pagina 22 in dit nummer). Tijdens zijn bezoek zal een manifestatie worden gehouden tegen de atoombom: er zal een Muur van de Vrede worden gebouwd van enige honderden meters lang. Het HVP zal hieraan zeker meewerken. Meer wordt bekend gemaakt op de Vredessite (vredessite.nl). Houd die in de gaten, want we hebben bouwers nodig.

Het jubileum van het Haags Vredesplatform komt eraan.
Dit jaar is het 25 jaar geleden dat in Den Haag een initiatief werd genomen tegen de plaatsing van kruisraketten in Nederland. Het 21 november comité bereidde in Den Haag de massale demonstraties van 1981 (Amsterdam) en 1983 (Den Haag) voor. Uit dit comité is het Haags Vredesplatform ontstaan en we vieren dus dit jaar ons 25-jarig bestaan!
Op *zondag 1 oktober* is er een feestelijke bijeenkomst met muziek, gedichten en andere optredens in Café Emma, Regentesseplein 222 in Den Haag, vanaf 14.00 uur. We maken er een feestelijke middag en avond van. Naast het koor van Jan en Alleman zullen ook Harry Zevenbergen en verschillende muzikanten worden aangezocht.
In de week van *6 tot 12 november* hopen wij in de Grote Kerk in Den Haag samen met andere organisaties, waarmee wij in de begintijd hebben samengewerkt, een manifestatie te houden. Wij brengen overdag internationale organen in Den Haag voor het voetlicht, met name voor Haagse scholen. 's-Avonds hopen we met fora de volwassenen te bereiken. In de kerk zal ook een tentoonstelling worden gehouden over de geschiedenis van het HVP en haar vredesacties. Maar dan zo dat naast de geschiedenis ook de toekomst in beeld komt.
Een wereld zonder oorlog is een zaak die ook voor de jeugd van belang is. Daarom laten wij ons 25-jarig bestaan niet zomaar voorbij gaan, want de boodschap van de vrede moet worden doorgegeven, de fakkel overgenomen.
In de volgende nummers van dit blad zullen er zeker nog meer berichten volgen.

Jan Bervoets

Zaterdag 8 juli 2006

Tien jaar Kernwapensarrest Internationaal Gerechtshof

".. de bedreiging met of het gebruik van kernwapens zijn in het algemeen strijdig met de regels van het internationaal recht die van toepassing zijn tijdens een gewapend conflict, en in het bijzonder met de beginselen en regels van het humanitair recht."

Op 8 juli 2006 vieren we een trieste verjaardag. Dan is het precies tien jaar geleden dat het Internationaal Gerechtshof in den Haag verklaarde dat kernwapens strijdig zijn met het Internationaal recht en het humanitair recht. Ondanks alle twistpunten die uit deze uitspraak voortvloeien, is het zonneklaar dat alle bestáánde kernwapens illegaal zijn. Op 8 juli 2006 is België tien jaar in overtreding, gebruikt de NAVO tien jaar een illegale kernwapenstrategie en weigert het gerecht al tien jaar om op te treden tegen deze oorlogsmisdaden.
Op 8 juli 2006 vieren we nog een verjaardag. Dan is het precies tien jaar geleden dat het verzet tegen de kernwapens een nieuwe impuls kreeg. De uitspraak van het Internationaal Gerechtshof is niet alleen een morele ondersteuning voor de anti-kernwapenbeweging maar is meteen de basis waarop nieuwe acties van burgerlijke ongehoorzaamheid worden gebouwd. De burgerinspecteurs betreden, zonder toestemming, de plaatsen waar kernwapens opgeslagen liggen. De campagne Bomspotting schiet uit de startblokken.

8 juli: tien jaar verzet in België, tien acties op tien plaatsen
Op 8 juli 2006 maken de Bomspotters de illegale kernwapenstrategie zichtbaar. Tien jaar na de uitspraak van het Internationaal Gerechtshof voeren we tien acties op tien plaatsen die de illegale kernwapenstrategie in stand houden. We inspecteren tien sites en verzamelen bewijzen van de misdaden, we maken foto's van de overtredingen, lezen ter plekke het arrest voor van het Internationaal Gerechtshof of verhinderen geweldloos dat dit misdrijf kan worden verder gezet. We zijn burgerlijk ongehoorzaam maar staan recht in onze schoenen. Het Internationaal recht gebied ons in te grijpen wanneer er oorlogsmisdaden worden voorbereid.
Forum voor Vredesactie, zie www.vredesactie.be

Conferentie: Kernwapens en het internationaal recht – tien jaar na de Advisory Opinion

6-7 juli 2006, Europees Parlement, Brussel

Op 8 juli 1996 gaf het Internationaal Gerechtshof in Den Haag met de Advisory Opinion over de legaliteit van het gebruik van en het dreigen met kernwapens, een nieuwe impuls aan de discussie over kernwapens.
Nu tien jaar later willen we bekijken welke juridische vragen nog open liggen en hoe daarmee verder te gaan. In een samenwerkingsverband met International Association of Lawyers Against Nuclear Arms (IALANA), International Peace Bureau (IPB), International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW) en Abolition 2000 zet het Forum voor Vredesactie een tweedaagse conferentie op te Brussel.
De eerste dag wordt besteed aan diepgaand juridisch debat over de implicaties en de interpretatie van de Advisory Opinion met academici, beleidsmakers en NGO's. De tweede dag wordt bekeken hoe vanuit deze juridische analyse verder gewerkt kan worden op juridisch vlak (een nieuwe procedure voor het Internationaal Gerechtshof?) en op maatschappelijk vlak. Verschillende bewegingen, waaronder de Bomspotting-campagne, stellen voor hoe zij de juridische invalshoek gebruiken.
Voor het programma zie www.vredesactie.be en voor online inschrijving zie: www.abolition2000europe.org/icj10.php

Mayors for Peace - Burgemeesters voor Vrede

The year of inheritance, awakaning and commitment to a nuclear weapon free world

AANKONDIGING: BIJEENKOMST MET BURGEMEESTER AKIBA VAN HIROSHIMA IN HET HAAGSE STADHUIS OP 5 JULI 2006

Tien jaar geleden werd in juli 1996 door het Internationale Gerechtshof het historische besluit genomen om kernwapens illegaal te verklaren. Om hier de aandacht op te vestigen brengt Burgemeester Akiba van Hiroshima met een internationale delegatie van 'Mayors for Peace' een bezoek aan Nederland.
Op woensdagmiddag 5 juli zal van 14.00 tot 16.30 een publieksbijeenkomst worden gehouden in de gemeenteraadszaal van stadhuis Den Haag. Daar zullen burgemeester Akiba, de juridische expert Meindert Stelling van Juristen voor Vrede en voormalig Nederlands ontwapeningsambassadeur in Genève Chris Sanders presentaties houden over de noodzaak van nucleaire ontwapening en de wegen daar naar toe. Herman Spanjaard, huisarts en voorzitter van de Nederlandse Vereniging voor Medische Polemologie, zal wijzen op de voortgezette gevaren van een kernoorlog. Tweede Kamerlid Krista van Velzen (SP) zal haar visie op nucleaire ontwapening geven. Een vertegenwoordiger van het IKV zal plannen voor een nieuwe campagne voor nucleaire ontwapening ontvouwen. Greenpeace Nederland zal wijzen op de relatie tussen kernenergie en kernbewapening.
Tevens zal een nieuw boek "*Nucleaire ontwapening – nog steeds bittere noodzaak*" geschreven door Karel Koster, coördinator van de steuncampagne en onderzoeker naar kernbewapening, worden gepresenteerd. Vertegenwoordigers van niet-gouvernementele organisaties actief tegen de kernbewapening zullen in discussie gaan over nucleaire ontwapening.

Deze bijeenkomst is georganiseerd door de Nederlandse steuncampagne van Burgemeesters voor Vrede en zal in het engels worden gevoerd. Deelnemers worden verzocht zich te melden op onderstaand adres, per e-mail of anderszins.

Karel Koster,
Coördinator Nederlandse steunbeweging Burgemeesters voor Vrede
Obrechtstraat 43, 3572 EC Utrecht
Tel: 0613 223359, 030 2714376
k.koster@inter.nl.net

Hiroshima-Nagasaki herdenkingsdag Amsterdam
Woensdag 9 augustus Sint Antoniesluis, Amsterdam

Woensdag 9 augustus staan wij van 10- 18 uur weer bij de Sint met een actuele tentoonstelling
We willen daar opnieuw de slachtoffers herdenken die bij de atoomaanvallen vielen.
We zullen onszelf en de politiek de vraag moeten stellen: waar dient een kernwapen voor?
Politiek en burger moet weer in discussie gaan.
Iedereen zal moeten weten dat de NAVO heeft bepaald dat kernwapens mogen ingezet worden bij een dreiging van massavernietingingswapens (niet alleen een dreiging met nucleaire wapoens maar ook een dreiging met chemische of biologische wapens)
Iedereen zal moeten weten dat er vijf Europese landen zijn, waaronder Nederland, die Amerikaanse kernwapens op hun grondgebied hebben staan. In ons land in Volkel. Nederlandse piloten zijn opgeleid om de Nederlandse vliegtuigen van af ons grondgbied op bevel van de NAVO in te zetten.
Kan dat?? Wie weet hiervan???
Vaak kijkt men verwonderd als je zegt dat er in Nederland Amerikaanse kernwapens staan opgesteld. Het kernwapen is geen onderwerp van gesprek meer.
De regering (de huidige of die van 2007) zal openheid van zaken moeten geven.

Een praktische vraag:
Wie kan Woensdag 9 augustus naar de Sint Antoniesluis in Amsterdam komen om met het publiek te praten, uitleg te geven of/en handtekeningen te verzamelen?
Een paar uurtjes, een morgen een middag: je bent altijd van harte welkom
We hebben je hard nodig. Deze actie is een gezamenlijke actie van negen vredesbewegingen.
Wil je meer infomatie of/en wil je je opgeven doe dat dan via Tera Fopma
Joh. Verhulststraat 121, 1071 MZ Amsterdam, e-mail: terafv@xs4all.nl

Kernwapens: waar praten we over?

Geen week gaat voorbij of we worden via krant en tv geconfronteerd met de discussie over Iran. Iran treft voorbereidingen om kernwapens te gaan maken.
Alle diplomatie wordt terecht aangewend om te voorkomen dat Iran het zoveelste kernwapenland wordt.
Iraanse kernwapens, die volgens nucleaire deskundigen over 5 jaar ontwikkeld kunnen zijn.
Alles duidt erop dat de discussie wel of geen kernwapens, van afschaffing van kernwapens verschoven is naar: hoe voorkomen we verdere verspreiding?
De bittere conclusie moeten we trekken dat het kernwapen in de inernationale politiek een geaccepteerd gevechtswapen blijkt te zijn geworden.
De hele discussie rond Iran leidt ons af van de vraag:
Hoe komen we tot een kernwapen vrije wereld?
Welke stappen moeten worden genomen nu en in de toekomst?
Praten we daarover? Nee, noch in Parlement noch op straat..

Tera Fopma

Geen ontwikkelingswerkers met een geweer

Als zelfs de Adviesraad Internationale Vraagstukken (AIV) vraagstekens plaatst bij de wenselijkheid van de vermenging van militaire operaties en humanitaire hulp, dan moet daar ook echt wel iets mee aan de hand zijn. Op zaterdag 13 mei startte Kerk en Vrede, tijdens een bijeenkomst in de Doopsgezinde Kerk te Utrecht over de vermenging van ontwikkelingswerk en militaire operaties, de handtekeningenactie *Geen ontwikkelingswerkers met een geweer*. Met deze campagne wil Kerk en Vrede een protest laten klinken tegen de toenemende rolverschuiving van militairen als hulpverlener en tegen de bijbehorende geldstroom van ontwikkelingssamenwerking naar defensie-activiteiten die onder het huidige kabinet plaatsvindt.
Met de handtekeningenactie, die zal doorlopen tot de Tweede Kamerverkiezingen van mei 2007, richt Kerk en Vrede zich tot het volgende kabinet met de drieledige oproep om
(1) de geldstromen voor defensie en ontwikkelingssamenwerking strikt gescheiden te houden,
(2) ten aanzien van ontwikkelingslanden conflictpreventie te bevorderen en geen militaire middelen te financieren en
(3) zich sterk te maken voor een Europees buitenlands beleid in dezelfde lijn.
Meer achtergrondinformatie over de campagne kunt u vinden op de website www.kerkenvrede.nl/ontwikkeling. Daar kunt u ook uw handtekening zetten.
Voor informatie en het bestellen van actiekaarten kunt u ook 030 2316666 bellen

Jan Schaake

Aktie AGENDA

Selectie uit de landelijke Aktie Agenda van Omslag en Socia Media. De meest recente en volledige versie staat op ***www.aktieagenda.nl*** *(u kunt daar zelf agendapunten invoeren)*

EENDAAGSE ACTIVITEITEN

• **za 10 jun 24.00** *Wandeling Nacht van het Zuiden.* Een nachtwandeling vol multiculturele belevenissen. Thema: 'Oorlog en vrede'. Van Eindhoven naar Riethoven langs de Dommel. Naar keuze 15 of 25 km. Verzamelen kan al vanaf 22.30 uur. Scoutinggebouw A. Roncalli, Locatellistraat 1, Eindhoven-Riethoven. € 8. COS Oost-Brabant. 040 2443063. s.peeters@cosoostbrabant.nl www.cosoostbrabant.nl

• **za 17 jun 14.00-23.00** *Actiemanifestatie Aftellen tot het Pardon.* In Witmarsum verblijven al ruim vier jaar meer dan honderd kansloze, wel of niet uitgeprocedeerde, asielzoekers. Zij zijn deels ook betrokken bij de invulling van het programma. Openingswoord door gastheer en burgemeester Theunis Piersma van de gemeente Wunseradiel. Daarna treedt een keur van artiesten op waaronder een percussieband uit Burundi, Vincent Bijlo en de in Friesland wereldberoemde rapper Remon de Jong. In de achtertuin van de noodopvang, Witmarsum (Friesland). Ihkv landelijke campagne. www.aftellentothetpardon.nl

• **za 17 jun 10.00-17.30** *Festival GRENZELOOS! zelf werken aan menswaardige globalisering, hier en daar!* De wereld om ons heen verhardt, maar daar leggen we ons toch niet bij neer? Op dit festival is er aandacht voor de vraag wat we zelf kunnen doen, maar ook ruimte voor ontspanning, inspiratie en ontmoeting!!! Landgoed De Horst, Driebergen. € 10,- / € 5. Aanmelden gewenst via de website. Humanistische Alliantie. 030 2390189. infoalliantie@uvh.nl www.human.nl

• **zo 18 jun 14.00-16.00** *Amnesty International Sponsorloop. Door de binnenstad van Utrecht.* Lopers laten zich door vrienden, familie of bedrijven per gelopen ronde sponsoren. De opbrengst is dit jaar bestemd voor het radioproject En Vivo in Guatemala. Utrecht. 030 2318803. info@amnestyutrecht.nl www.amnestyutrecht.nl

• **wo 21 jun** *Aanbieden petitie Geen kind in de cel.* Protest tegen het opsluiten van vluchtelingenkinderen in de gevangenis. De petitie wordt aangeboden aan de ministers Verdonk en Donner. Teken de petitie op de website!. Amnesty, Defence for Children, Oikomene, Kerkinactie, Protestantse Kerk, Samah, Unicef, Vluchtelingenwerk Nederland e.v.a. geenkindindecel@defenceforchildren.nl www.geenkindindecel.nl

• **do 22 jun 13.00** *Seminar Economics as a Science of Peace and Conflict.* Lezing door Prof. Scott Gates. Daarna paneldiscussie. Aansluitend om 16.00 de inaugurale rede van Prof. Mansoob Murshed. Institute of Social Studies (ISS), Den Haag. Vereniging voor Economie en Vrede.

• **vr 23 jun 20.30** *16e Globaliseringslezing Iedereen kosmopoliet?* Over globalisering en identiteit. Door de Ghanees-Engelse filosoof Kwame Anthony Appiah. Alleen door ons te verdiepen in andermans leefwijze kunnen we gewend raken aan elkaars verschillen en leren accepteren. Voorafgaand filmvertoning om 19.30. Felix Meritis, Keizersgracht 324, Amsterdam. € 12,50 / € 9,50. Voertaal Engels. Felix Meritis, Lemniscaat, VPRO/Tegenlicht, Volkskrant, NCDO. 020-6233 13 11. receptie@felix.meritis.nl www.felix.meritis.nl

MEERDAAGSE ACTIVITEITEN

• **za 17 jun t/m zo 18 jun** *19e Editie Festival Mundial.* Wereldmuziek, informatie en cultuur. Centraal staan dit jaar de milleniu montwikkelingsdoelen. Leijpark, Tilburg. Mundial Productions. www.festivalmundial.nl

• **di 20 jun t/m wo 16 aug** *Expositie Hiroshima & Nagasaki, waarschuwing voor de toekomst.* 40 Panelen met schilderijen en foto's over de gevolgen van de atoombomexplosies. Tevens aandacht aan de latere atoomproeven en aan de latere campagne Burgemeesters voor Vrede. Opening 4 juli door burg. Akiba van Hiroshima.. Stadhuis, Leidschendam. 030-2722940.

• **wo 5 jul t/m zo 27 aug** *Tentoonstelling Vergeven - Verzoenen.* 24 verhalen met foto's die een indringend en persoonlijk beeld geven van vergeving en verzoening wereldwijd. De verhalen komen van mensen die zelf geweld doorgemaakt hebben. Etty Hillesum Centrum, Roggestraat 3, Deventer. Gratis. Open: wo, za, zo van 13 tot 16 uur. Museum voor Vrede en Geweldloosheid. 0495 532757. info@vredesmuseum.nl www.vredesmuseum.nl

• **zo 16 t/m vr 21 jul** *Antimilitaristisch actiekamp Is Het Hier Oorlog?* Parallel aan de Nijmeegse Vierdaagse en als protest tegen het hoge militaire gehalte daarvan, organiseert Is Het Hier Oorlog zijn eigen wandeltochten. Op de campging is een veldkeuken waar vegetarisch gekookt wordt. Kampeerterrein De Meene, Markslagweg 6, Buurse (ten zuiden van Enschede). Kamperen in eigen tent of overnachten in nabijgelegen NIVON-Huis (zelf reserveren!). Antimilitaristische wandelgroep Is Het Hier Oorlog?. Barbara en Wil: 074 2501459. barbara@hetbrein.net

zo 23 t/m do 27 jul Internationale conferentie Globalising Nonviolence. Paderborn, Duitsland. Voor anti-oologscampaigners en betrokkenen en geïnteresseerden in geweldloze directe acties vanuit de hele wereld. Thema: globalisering van onderop! War Resisters International. De kosten bedragen 200 euro per persoon inclusief maaltijden en onderdak. Aanmelding is nog mogelijk tot 1 juli. Meer informatie: Pais 015 2121694 of www.globalisingnonviolence.org

• **ma 4 t/m za 30 sep** *Tentoonstelling Vergeven - Verzoenen. 24 verhalen met foto's die een indringend en persoonlijk beeld geven van vergeving en verzoening wereldwijd.* De verhalen komen van mensen die zelf geweld doorgemaakt hebben. Openbare Bibliotheek, Marktstraat 27, Meppel. Gratis. Open: ma, wo, do 14-17.30 u.; di, vr 10-20 u.; za 10-13 u. VredesPlatform Meppel en Museum voor Vrede en Geweldloosheid. 0522 492032. info@vredesmuseum.nl www.vredesmuseum.nl

TERUGKERENDE ACTIVITEITEN

• **Iedere eerste donderdag van de maand 18.00-19.00** *Wake Silence for Peace.* Wake voor een cultuur van vrede en geweldloosheid voor de kinderen van de wereld. Carnegieplein; voor het Vredespaleis, Den Haag. Silence for peace. 070-3604510. www.voordekinderenvandewereld.nl